

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/70/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010477
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:8823010477.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňa JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. apríla 2024, vo Vranove nad Topľou, takto

rozhodol:

Obžalovaní :

- 1./ mladistvý A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., okr. Vranov nad Topľou,
- 2./ A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Košice,
- 3./ F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., okr. Vranov nad Topľou, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice,
- 4./ G. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., okr. Vranov nad Topľou,

sa uznávajú za vinných, že

- mladistvý A. B., A. E., F. B. v bode 1/ rozsudku

po predchádzajúcej vzájomnej dohode išli dňa 28. 08. 2023, v čase okolo 23:30 hod., k súvisle oplotenému rodinnému domu D., C. XXX/XX, ktorého vlastníkami sú H. I., nar. XX. XX. XXXX a J. I., nar. XX. XX. XXXX, ktorí v danom rodinnom dome trvalo bývajú, pričom obžalovaní k danému rodinnému domu prišli od K. L., kde cez voľný neoplotený pozemok prešli k drevenému oploteniu zadného dvora tohto rodinného domu vysokému 250 cm, na ktorom vylomili dve plotové drevené dosky a cez takto vytvorený otvor vnikli na pozemok pri rodinnom dome, následne prešli k neuzamknutej garáži pripojenej k rodinnému domu, odkiaľ odcudzili 1 ks detský bicykel zn. C. G. alioy, červeno-bielo-žltej farby, 1 ks detskú trojkolku strieborno-modrej farby, 1 ks detské odrážadlo svetlej modro-zelenej farby s číslicou na rámovej trubke 86, staré sandále, ktoré domáce osoby už nepoužívali a mali ich na vyhodenie, ďalej poškodili kľučku uzamknutých dverí nachádzajúcich sa v miestnosti garáže vedúcich do skladu a nachystali si v garáži aj rôzne náradie, ktoré nestihli vyniesť z obydľia, nakoľko boli vyrušení krikom suseda, čím takto pre poškodených H. I. s manželkou J. I. spôsobili škodu krádežou 70,- eur a škodu poškodením kľučky dverí a dreveného oplotenia v sume cca 70,- eur, a takto konali aj napriek tomu, že mladistvý A. B. sa dňa 17. 03. 2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu č. A2200068954 uložená pokuta v sume 15,- eur a A. E. sa dňa 12. 06. 2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu č. A2200066957 uložená pokuta v sume 30,- eur a bol Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/29/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 06. 2022, odsúdený za

prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon v ústave s minimálnym stupňom stráženia,

- A. E. v bode 2/ rozsudku

dňa 14. 08. 2023, v čase okolo 01:30 hod., došiel k riadne oplotenému neobývanému rodinnému domu s popisným číslom XXX na ulici A. H. D., okres Vranov nad Topľou, zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, kde po otvorení neuzamknutej vstupnej bránky oplotenia vošiel na pozemok rodinného domu a následne na zadnú časť pozemku, kde pomocou drevenej palice, ktorú tam našiel, vylomil kovovú petlicu na drevených jednokrídlových dverách, takto sa dostal do vnútra hospodárskej budovy, ktorá je súčasťou rodinného domu a odtiaľ odcudzil voľne na zemi položenú motorovú pílu zn. STIHL MS 250, výrobné číslo 166 662 207, čím týmto konaním spôsobil A. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, D., okres Vranov nad Topľou, škodu odcudzením vo výške 100,- eur a takto konal aj napriek tomu, že A. E. sa dňa 12. 06. 2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu č. A2200066957 uložená pokuta v sume 30,- eur a bol Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/29/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 06. 2022, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon v ústave s minimálnym stupňom stráženia,

- G. E. a F. B. v bode 3/ rozsudku

po predchádzajúcej dohode dňa 05. 07. 2023, v čase okolo 22:50 hod., v obci D., na A. ulici pred rodinným domom s popisným číslom XXX, bez použitia násilia sa zmocnili tam zaparkovaného motorového vozidla zn. N. M., červenej metalízy, EVČ: H. XXX M., v hodnote 858,00 eur s úmyslom ho prechodne používať a následne obaja striedavo viedli toto vozidlo po miestnej komunikácii v obci D., v smere k miestnej rómskej osade a smerom na obec I. O., kde počas jazdy po poľnej ceste, nachádzajúcej sa na parcele č. XXX/X, patriacej do katastrálneho územia obce I. O., narazil obžalovaný G. E. vozidlom do stromu, čím takto pre majiteľa vozidla B. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. P. XXX/XXX, D., okr. Vranov nad Topľou, spôsobil škodu vo výške cca 858,00,- eur, pričom dychovými skúškami bolo zistené, že F. B. bol dňa 06. 07. 2023 podrobený dychovým skúškam prístrojom zn. AlcoQuant 6020 Plus, pričom dňa 06. 07. 2023 v čase o 00:38:42 hod. mu bola nameraná hodnota 0,69 mg/l vydychovaného etanolu, v čase o 00:55:17 hod. hodnota 0,60 mg/l vydychovaného etanolu a v čase o 01:10:17 hod. hodnota 0,58 mg/l vydychovaného etanolu a G. E. bol dňa 06. 07. 2023 podrobený dychovým skúškam prístrojom zn. AlcoQuant 6020 Plus, pričom dňa 06. 07. 2023 v čase o 00:38:18 hod. mu bola nameraná hodnota 0,65 mg/l vydychovaného etanolu, v čase o 00:54:34 hod. hodnota 0,60 mg/l vydychovaného etanolu a v čase o 01:09:24 hod. hodnota 0,60 mg/l vydychovaného etanolu a tento viedol vozidlo v čase zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený na dobu 18 mesiacov rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. ORPZ-VT-ODI2-153/2022-P, zo dňa 09. 06. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 07. 2022,

t e d a

mladistvý A. B.

v bode 1/ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. vlámaním a najmenej s dvoma osobami,

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

A. E.

v bode 1/ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. vlámaním a najmenej s dvoma osobami,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 2/ rozsudku

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

F. B.

v bode 1/ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. vlámaním a najmenej s dvoma osobami,

v bode 3/ rozsudku

- spoločným konaním sa zmocnil cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať,
- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

G. E.

v bode 3/ rozsudku

- spoločným konaním sa zmocnil cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať,
- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,
- maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l i

mladistvý A. B.

v bode 1/ rozsudku

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

A. E.

v bode 1/ rozsudku

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

F. B.

v bode 1/ rozsudku

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

- prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona,

G. E.

v bode 3/ rozsudku

- prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

1./ mladistvý A. B.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona nad priťažujúcimi okolnosťami podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 54 Trestného zákona, v spojení s ustanovením § 111 Trestného zákona, na súhrnný trest povinnej práce v trvaní 130 (stotridsať) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je povinný obžalovaný vykonať do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť podľa svojich síl a schopností škodu, ktorú trestným činom spôsobil.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu a vo svojom voľnom čase.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 26.03.2024, č. k. 2T/41/2023-364, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.03.2024, ktorým bol obžalovanému podľa 194 ods. 2, § 111, § 54, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), § 37 Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín, s tým, že tento trest mal obžalovaný podľa ustanovenia § 55 ods. 3 Trestného zákona vykonať osobne, bez nároku na odmenu a vo svojom voľnom čase a podľa ustanovenia § 55 ods. 1 Trestného zákona najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

2./ Obžalovaný A. E.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 8 (osem) mesiacov

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 26.09.2023, č. k. 13T/52/2023-100, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 06.10.2023 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2023, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

3/ Obžalovaný F. B.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

4./ Obžalovaný G. E.

Podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výroky o trestoch, o ktorých bolo rozhodnuté:

a/ Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 17.08.2023, č. k. 2T/38/2023-1454, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.08.2023 a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 54 Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín, s tým, že tento trest mal obžalovaný podľa ustanovenia § 55 ods. 1 Trestného zákona vykonať najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu,

b/ Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 12T/35/2023-247, zo dňa 22.03.2024, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 04.04.2024 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.04.2024, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku p o v i n n o s ť obžalovaných mladistvého A. B., A. E. a F. B. z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenej J. I., nar. XX.XX.XXXX vo H. Q. E., trvale bytom D., C. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou, sumu 70,00 eur (sedemdesiat eur) v prípade skutku 1/ rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku p o v i n n o s ť obžalovaných G. E. a F. B. z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému B. I., nar. XX.XX.XXXX, vo H. Q. E., trvale bytom A. P. XXX/XXX, D., okr. Vranov nad Topľou, sumu 858,00 eur (osemstopäťdesiatosem eur) v prípade skutku 3/ rozsudku.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného B. I. so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným ml. A. B., A. E., F. B. a G. E., urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Obžalovaný ml. A. B. urobil vyhlásenie o vine v prípade skutku 1/ tohto rozsudku. Obžalovaný A. E. predniesol takisto vyhlásenie o vine u skutkov 1/ a 2/ tohto rozsudku. Obžalovaný F. B. urobil vyhlásenie o vine v prípade skutku pod bodom 1/ tohto rozsudku, avšak v prípade skutku 3/ tohto rozsudku zas urobil vyhlásenie o nevine. Obžalovaný G. E. pritom vo vzťahu k skutku 3/ tohto rozsudku neurobil žiadne vyhlásenie.

Vzhľadom na to, že obžalovaní vo vzťahu k tým skutkom rozsudku, ku ktorým urobili vyhlásenie o vine, odpovedali na všetky otázky obsiahnuté v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, položené im v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora a prítomných poškodených, súd vyhlásenie obžalovaných; a to konkrétne ml. obžalovaného A. B. k skutku 1/ tohto rozsudku, obžalovaného A. E. k skutkom 1/ a 2/ tohto rozsudku, obžalovaného F. B. k skutku 1/ tohto rozsudku; podľa § 257 ods. 7, 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky; prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutkov obžalovanými sa nevykoná s tým; že najprv sa vykoná dokazovanie v celom rozsahu k skutku 3/ tohto rozsudku; a následne aj dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody, týkajúcich sa ako skutku 3/ tohto rozsudku, tak aj zostávajúcich dvoch skutkov tohto rozsudku.

U skutku 1/ tohto rozsudku, na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný ml. A. B., obžalovaný A. E., ako aj obžalovaný F. B., na základe prechádzajúcej spoločnej dohody po vojení na neoplotený pozemok, prešli k drevenému oploteniu zadného dvora tohto pozemku, pričom vylomili drevené dosky dreveného oplotenia tohto dreveného zadného oplotenia, čím sa dostali k neuzamknutej garáži ako

súčasťou rodinného domu patriaceho poškodeným H. I. a J. I., odkiaľ odcudzili jeden detský bicykel, jednu detskú trojkolku, ako aj jedno detské odrážadlo, či aj už nepoužívané sandále; následne poškodili aj kľučku v tejto garáži vedúcej do skladu, z ktorého mali záujem ukradnúť rôzne náradie, avšak z dôvodu ich vyrušenia, nakoniec toto náradie z domu neodniesli; čím mali týmto obom poškodeným spôsobiť škodu krádežou 70,00 eur a škodu poškodením kľučky dverí a dreveného oplotenia v totožnej sume 70,00 eur. Keďže obžalovaný ml. A. B. sa dňa 17. 03. 2023 dopustil priestupku proti majetku; s tým, že tento skutok spáchal vlámaním ako závažnejším spôsobom konania a zároveň sa ho mal dopustiť s dvoma osobami; súd v zhode s obžalobným návrhom toto jeho konanie právne posúdil ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona a zároveň aj ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona. V prípade toho istého skutku tým istým konaním už zas obžalovaný A. E. naplnil všetky pojmové znaky toho istého trestného činu ako obžalovaný ml. A. B., teda prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona. Zároveň; keďže tento obžalovaný bol na rozdiel od obžalovaného ml. A. B. nielen v posledných dvanástich mesiacoch priestupkovo postihnutý za obdobný čin, ale tento bol v období predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch aj odsúdený za ten istý čin, a to konkrétne Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/29/2022, zo dňa 06. 05. 2022; jeho konanie po objektívnej stránke naplnilo aj kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Keďže je nepochybné, že škoda spôsobená týmto skutkom; či už krádežou alebo aj poškodením; nepresiahla hodnotu malej škody; pričom obžalovaný F. B., na rozdiel od obžalovaného ml. A. B., či obžalovaného A. E., v období posledných dvanástich mesiacov nebol ani priestupkovo postihnutý za obdobný čin a, alebo nebol za taký istý čin v období predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov odsúdený; v jeho prípade ani nebolo možné jeho protiprávne konanie právne kvalifikovať ako trestný čin krádeže podľa ustanovenia § 212 Trestného zákona. Obžalovaný F. B. sa v prípade tohto skutku 1/ tohto rozsudku teda dopustil len prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, keďže tento skutok spáchali títo traja obžalovaní vlámaním ako závažnejším spôsobom konania a zároveň aj tento obžalovaný tento skutok spáchal spolu s ďalšími dvoma osobami. V prípade skutku 1/ tohto rozsudku všetci títo traja obžalovaní ho spáchali po predchádzajúcej vzájomnej dohode, teda vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

V prípade skutku 2/ tohto rozsudku; toto protiprávne konanie spočívalo v tom, že obžalovaný A. E. vnikol cez neuzamknutú vstupnú bránu oplotenia na pozemok rodinného domu, následne až na zadnú časť tohto pozemku, kde pomocou tam nájdenej drevenej palice vylomil kovovú petlicu na dverách vedúcich do hospodárskej budovy, odkiaľ odcudzil voľne položenú motorovú pílu zn. Stihl, čím spôsobil poškodenému M. škodu vo výške 100,00 eur. Týmto konaním; keďže tento obžalovaný získal do svojej dispozície cudziu vec, pričom čin spáchal vlámaním, a zároveň; takisto ako v prípade skutku 1/ tohto rozsudku; bol za obdobný, či totožný čin; ako priestupkovo postihnutý v období posledných dvanástich mesiacov, konkrétne dňa 12. 06. 2023; tak aj súdne sankcionovaný Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/29/2022, zo dňa 06. 05. 2022 za obdobie predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov. Z tohto dôvodu tak obžalovaný A. E. po objektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky nielen základnej skutkovej podstaty, ale aj kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o vine v prípade skutku 3/ tohto rozsudku, s výrokom o treste, ako aj s výrokom o náhrade škody; a to výsluchom obžalovaných F. B. a G. E. najprv k výroku o vine v prípade skutku 3/ tohto rozsudku, a následne na to oboch týchto obžalovaných aj k výroku o treste a k výroku o náhrade škody; vzápätí na to aj zostávajúcich dvoch obžalovaných ml. A. B. a A. E. k výroku o treste a k výroku o náhrade škody; výpoveďami prítomných poškodených B. I. a A. M., zákonného zástupcu ml. obžalovaného A. B. - A. B. st.; výpoveďami svedkov Q. K. a A. Q., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov R. K. a Q. S., ako aj poškodenej J. I. z prípravného konania; prečítaním znaleckých posudkov z odvetvia psychiatrie MUDr. Porvažníka na ml. obžalovaného A. B., obžalovaného A. E., ako aj na obžalovaného F. B.; oboznámením odborného vyjadrenia znalca R. I., zabezpečeného až v súdnom konaní, či aj oboznámením viacerých listinných dôkazov, ako aj početných pripojených spisov, či už tunajšieho súdu, tak aj Okresného súdu Humenné, ktoré boli pripojené k tomuto konaniu.

Obžalovaný F. B. k skutku 3/ tohto rozsudku, vypovedal na hlavnom pojednávaní, že spoločne s obžalovaným G. E. nemal vedomosť o tom, že sa v predmetnom vozidle nachádzajú kľúče s tým, že dané vozidlo bolo otvorené. Obžalovaný spresnil, že maloletý chlapec vo veku približne desiatich

rokov; ktorého vôbec nepoznal z dôvodu neustáleho nepretržitého výkonu trestu odňatia slobody; mu oznámil, že vozidlo zn. N. M. červenej farby je otvorené a že sa v ňom nachádza kľúč v zapalovaní. Obžalovaný dodal, že uvedené vozidlo bolo zaparkované v obci D., avšak nevedel bližšie lokalizovať dané miesto, keďže bol opitý. Na mieste zaparkovania tohto motorového vozidla sa mal nachádzať ako tento obžalovaný, tak aj obžalovaný G. E.. Obžalovaný F. B. k samotnému skutku teda uviedol, že si sadol za volant a obžalovaný G. E. vedľa neho, teda na miesto spolujazdca. Obžalovaný F. B. s uvedeným vozidlom prešiel malý úsek, pričom tento obžalovaný zdôraznil, že neovláda vedenie motorových vozidiel. Tento obžalovaný teda vozidlo viedol v smere na miestny cintorín na rómskej osade, pričom počas tejto cesty do vozidla nastúpili aj maloleté deti, ktoré sa usadili dozadu s tým, že za týmto účelom bolo dané vozidlo aj zastavené. Obžalovaný F. B. sa k vedeniu tohto motorového vozidla vyjadril, že najprv vozidlo šoféroval on a obžalovaný G. E. mu ukazoval, ako má používať pedále na účely riadenia motorového vozidla. Obžalovaný však poukazoval ešte aj na to, že pri svojej výpovedi v konaní pred súdom sa cítil byť pod nátlakom a teda, podľa jeho presvedčenia, by sa aj tak musel k spáchaniu tohto skutku priznať. Opakovane obžalovaný namietal, že prokurátor zrušil jeho vznesenie obvinenia pre trestný čin uvedený v ustanovení § 210 Trestného zákona; pričom obžalovaný zjavne uviedol nesprávne zákonné ustanovenie a správne malo byť uvedené ustanovenie § 289 Trestného zákona. Obžalovaný pritom poprel, aby podpísal zápisnicu o svojej výpovedi v prípravnom konaní, v ktorej by sa priznal k spáchaniu trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Obžalovaný teda opakovane trval na svojom vyjadrení, že neovláda vedenie motorových vozidiel od útleho detstva. Obžalovaný tiež opakovane poukazoval na to, že už od prípravného konania navrhoval, aby bol preskúšaný na účely preverenia, či ovláda vedenie motorových vozidiel. V tejto súvislosti obžalovaný ešte dodal, že aj v prípade, ak by sa priznal k spáchaniu tohto skutku, bude mu uložený trest odňatia slobody v trvaní siedmich rokov. Ďalej tento obžalovaný k tomuto skutku uviedol, že držal volant a vozidlo riadil s tým, že obžalovaný G. E. mu ukazoval, ako sa radia rýchlosti prostredníctvom rýchlostnej páky. Tento obžalovaný aj po predložení fotografických snímok, zobrazujúcich riadiace súčasti motorového vozidla, potvrdil, že sedel na mieste vodiča, držal volant a radil rýchlosti prostredníctvom rýchlostnej páky. Tento obžalovaný teda ďalej vypovedal, že predmetné vozidlo šoférovali v smere do obce I. O. s tým, že on uvedené vozidlo viedol len asi po dobu desiatich, či pätnástich minút. Keď dorazili do obce I. O., tam došlo, podľa vyjadrenia tohto obžalovaného, k havárii a následne už ďalej týmto vozidlom nepokračovali v jazde. Obžalovaný ešte ďalej tvrdil, že nemal vedomosť v čase tohto skutku o tom, kto bol vlastníkom tohto motorového vozidla, dôvodiac, že v tej dobe bol akurát prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Na druhej strane však tento obžalovaný tvrdil, že maloleté deti mu povedali, že vlastníkom tohto motorového vozidla je poškodený I.. Ďalej teda obžalovaný rozviedol, že keď došlo k tejto havárii, tak motorové vozidlo nechali na mieste tejto havárie a spoločne s obžalovaným G. E. odišli domov. Tento obžalovaný tiež vypovedal, že vo vozidle sa okrem neho a obžalovaného G. E. nachádzali ešte aj maloleté deti, a to konkrétne svedkovia Q. K., R. K. a A. Q., s tým, že ostatné deti ani nepoznal, pričom ich celkovo bolo asi dvanásť. Obžalovaný F. B. ešte spresnil, že tieto maloleté deti sedeli v zadnej časti tohto vozidla. Tento obžalovaný takisto potvrdil, že bol usadený v zadnej časti vozidla pri synovi Q. K. a v tom momente nemal vedomosť o tom, kto predmetné motorové vozidlo riadil. Obžalovaný ešte zdôrazňoval ten podstatný fakt, že všetky tri zaistené pachové stopy identifikovali práve jeho ako páchatela tohto skutku. K požívaniu alkoholických nápojov v deň spáchania tohto skutku sa tento obžalovaný vyjadril, že v uvedený deň požil ovocné víno zn. Jolanka a to v množstve osemnástich jeden a pol litrových fliaš, a to od ranných hodín daného dňa, konkrétne od 05:00 hod., až do večerných hodín, približne do 20:00 hod. Tento obžalovaný ešte navyiac zdôraznil, že uvedené ovocné víno pil spoločne so svojím synovcom T. B. a to v takom množstve, že jeho synovec vypil deväť fliaš a tento obžalovaný takisto deväť fliaš. Svoje ovplyvnenie pozitívnymi alkoholickými nápojmi tento obžalovaný opísal tak, že bol opitý ako chlap. Zároveň tento obžalovaný vysvetlil, že sa necítil dobre v dobe, keď sa rozhodol ísť šoférovať predmetné motorové vozidlo, ale na druhej strane tvrdil, že si neuvedomoval, že by bol opitý, keď šoféroval dané vozidlo. Obžalovaný ďalej skonštatoval, že vozidlo ponechal na mieste, keď tento dopravný prostriedok narazil do stromu. Zároveň tento obžalovaný pripustil aj tú možnosť, že vozidlo narazilo do stromu aj samovoľne, keďže na mieste sa nachádza kopec v smere na most a že istý úsek jazdy vozidlo bolo bez riadenia. Obžalovaný však tvrdil, že nemal vedomosť o tom, aké konkrétne súčasti tohto vozidla boli poškodené. Po príchode domov sa za ním zastavili príslušníci PZ, ktorí ho podrobili dychovej skúške, ale až na druhý deň po skutku. Obžalovaný pritom potvrdil pravosť svojho podpisu na viacerých záznamoch z dychovej skúšky. Na záver svojej výpovede tento obžalovaný ešte podotkol, že poškodený I. prezentoval aj svoje pochybnosti o tom, či tento obžalovaný dokáže vôbec riadiť bicykel, nie to ešte šoférovať motorové vozidlo. Obžalovaný ešte skonštatoval, že nie je ani držiteľom vodičského oprávnenia, že tento vodičský preukaz nemá ani

obžalovaný G. E. a že on je neustále vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby. K vopred udelenému súhlasu na vedenie motorového vozidla poškodeným I. sa tento obžalovaný vyjadril, že predmetné motorové vozidlo bolo otvorené s tým, že sa tam nachádzali maloleté deti a vo vozidle boli ponechané kľúče. Tento obžalovaný ešte poukázal na ten podstatný fakt, že maloleté deti upozorňovali poškodeného I. na záujem ukradnúť mu predmetné motorové vozidlo s tým, že poškodený na to odišiel do záhrady a ešte sa mu vyhrážal, že ho zabije. Tento obžalovaný ešte doplnil, že tohto poškodeného vôbec nepoznal, a to ani vtedy, keď mu jeho meno oznámili maloleté deti. Z výkonu trestu odňatia slobody bol pritom tento obžalovaný prepustený, podľa svojich slov, dňa 13. 06. 2023. Po poukázaní na rozpory medzi výpoveďou tohto obžalovaného v prípravnom konaní a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, sa tento obžalovaný vyjadril, že predmetné vozidlo šoféroval on, ako aj obžalovaný G. E. s tým, že ešte dovysvetlil, že ani nemal mať vedomosť o tom, kto viedol dané motorové vozidlo, keďže bol vtedy opitý. Tento obžalovaný sa pritom nevedel jednoznačne vyjadríť ani k tomu, kto vozidlo viedol v momente, keď narazilo do stromu, argumentujúc, že k tejto otázke sa môžu vyjadríť svedkovia, ktorí to uvádzali. Obžalovaný nevedel takisto uviesť, z koho iniciatívy vzišiel úmysel zmocniť sa daného motorového vozidla. Tento obžalovaný ešte doplnil, že osoby vykonávajúce pracovnú činnosť pre poškodeného oznámili poškodenému, že mu bolo ukradnuté motorové vozidlo, ako aj meno tohto obžalovaného. Ďalej tento obžalovaný vypovedal, že v okamihu, keď on otvoril predmetné vozidlo, tak z domu vyšiel poškodený I., preto obaja s obžalovaným G. E. utiekli k mostu, a keď poškodený I. odišiel od svojho automobilu, tak sa opätovne obaja k tomuto vozidlu vrátili a zmocnili sa ho. Obžalovaný F. B. navrhol vo veci vypočuť aj svedkov s tým; že dodal, že jeho syn, svedok Q. K. sa na mieste zaparkovania vozidla ani nenachádzal, pričom tento svedok mal vypovedať, že tento obžalovaný dokonca naštartoval toto vozidlo; a svedok R. K., sediaci v zadnej časti vozidla, zas podľa udania tohto obžalovaného trval na tom, že tento obžalovaný šoféroval motorové vozidlo, a to napriek tej skutočnosti, že tento svedok bol usadený v zadnej časti tohto vozidla. Po poukázaní na vnútorné rozpory vo výpovediach tohto obžalovaného, tento obžalovaný zotrval na tom, že on vozidlo naštartoval, ale nevedel uviesť, kto konkrétne dané vozidlo šoféroval, teda či on alebo obžalovaný G. E.. K svojej výpovedi v prípravnom konaní; kedy tento obžalovaný uviedol, že keď obžalovaný G. E. narazil s vozidlom do stromu, tak vozidlo ponechali na mieste havárie a všetci sa vrátili peši domov, s tým, že maloleté deti utekali pred týmito oboma obžalovanými; ako aj k tej časti jeho výpovede v prípravnom konaní, kedy zas tento obžalovaný uviedol, že jeho syn mal napuchnuté oko po náraze tohto dopravného prostriedku do stromu obžalovaným G. E., avšak na lekárske ošetrenie tento jeho syn nebol; s tým, že tieto skutkové okolnosti na hlavnom pojednávaní neuvádzal; sa tento obžalovaný vyjadril, že na neho bol zo strany vyšetrovateľky PZ vyvíjaný nátlak, aby vypovedal v neprospech obžalovaného G. E., aby aj tento obžalovaný bol väzobne stíhaný. Tento obžalovaný teda potvrdil, že vozidlo viedol ako on, tak aj obžalovaný G. E., s tým, že poprel, aby mal nejaký dôvod vypovedať v prospech alebo v neprospech obžalovaného G. E..

Podľa výpovede obžalovaného G. E. k tomu istému skutku rozsudku na hlavnom pojednávaní, obaja obžalovaní vtedy išli domov, popíjali, neskôr išli v smere na obec a zmocnili sa predmetného motorového vozidla. Tento obžalovaný pritom pripustil; že sa to mohlo stať v deň, ktorý bol uvedený v obžalobe, teda dňa 05. 07. 2023 okolo 22:00 hod.; ako aj tú skutočnosť, že sa tam nachádzal ako tento obžalovaný, tak aj obžalovaný F. B.. Bližšie tento obžalovaný rozviedol, že sa zmocnili motorového vozidla zn. N. M. staršej výroby, patriaceho poškodenému B. I., ktorý mal navštevovať rómsku osadu. Po odcudzení tohto motorového vozidla; s ním obaja obžalovaní išli na poľnú cestu, cez poľný porast v smere na obec I. O.; a za osadou na poli si potom s obžalovaným F. B. presadli. Tento obžalovaný teda skonštatoval, že najprv vozidlo šoféroval on, a potom obžalovaný F. B.. Keď uvedené vozidlo viedli v smere na obec I. O., tak podľa udania tohto obžalovaného narazili do stromu, na čo obaja odišli spoločne preč. Tento obžalovaný pritom konkretizoval, že v čase nárazu vozidla do stromu vozidlo šoféroval on s tým, že po tejto havárii ponechali vozidlo na mieste havárie a odišli preč. Obžalovaný G. E. ešte dodal, že na ukradnutí tohto vozidla sa obaja títo obžalovaní dohodli spoločne. Najprv, podľa vyjadrenia tohto obžalovaného, pritom do tohto vozidla vošiel obžalovaný F. B. za účelom zistenia, či sa v jeho vnútri nachádzajú kľúče a keď zistil, že áno, tak vtedy sa obaja zmocnili tohto vozidla. Obžalovaný G. E. potvrdil, že je síce držiteľom vodičského preukazu, ale v čase predmetnej udalosti už mal zadržaný vodičský preukaz, a to ešte pred dňom skutku dňa 05. 07. 2023. Tento obžalovaný ešte ďalej tvrdil, že obžalovaný F. B. zas nemá vodičský preukaz. Obžalovaný G. E. následne vypovedal, že vo vozidle sedeli len on a obžalovaný F. B., nachádzali sa však v ňom aj svedkovia R. K., A. Q. a Q. S.. Obžalovaný G. E. ďalej uvádzal, že najprv vozidlo šoféroval on, potom obžalovaný F. B. a následne na to opätovne tento obžalovaný s tým, že viac vozidlo šoféroval tento obžalovaný. Obžalovaný G.

E. ešte tvrdil; že síce obžalovaný F. B. nevie šoférovať vozidlo, keďže nemá vodičský preukaz; avšak ihneď na to tento obžalovaný dodal, že vozidlo vie naštartovať každý. K osobe poškodeného B. I. sa tento obžalovaný vyjadril, že u neho pracoval a mal mať pritom vedomosť o tom, že predmetné vozidlo patrí tomuto poškodenému, avšak nikdy predtým predmetné vozidlo nešoféroval a ani v dobe predchádzajúcej stíhanému skutku nemal súhlas od poškodeného na vedenie tohto motorového vozidla. K svojmu požitiu alkoholických nápojov sa tento obžalovaný vyjadril, že pil víno a vodku; konkrétne, že vypil jednu fľašu vodky s kamarátom R. K.; a že túto vodku pil od 19:00 hod. do 20:00 hod., pričom do vozidla nasadol asi okolo 22:00 hod. Tento obžalovaný však tvrdil, že vplyv alkoholických nápojov na seba ani necítil, ako kedy ani nebol opitý. Tento obžalovaný ďalej ešte vysvetlil, že v čase spáchania skutku 3/ tohto rozsudku mal dvadsať rokov s tým, že predtým asi jeden a pol roka požíval alkoholické nápoje. Obžalovaný ešte doplnil, že vo veľkej miere alkoholické nápoje nepožíva; a to ani vodku, a ani iný tvrdý alkohol; s tým, že niekedy vypije desaťstupňové pivo asi raz za mesiac. Podľa vyjadrenia tohto obžalovaného, obžalovaný F. B. síce mal vypité; avšak nevedel sa vyjadriť, v akom stave sa nachádzal obžalovaný F. B.. S poškodeným I. sa tento obžalovaný po skutku rozprával, keď tomuto poškodenému otec tohto obžalovaného K. E. zaplatil sumu 400,00 eur, aj keď o tejto skutočnosti nemal mať tento obžalovaný doklad s tým, že jeho otec mal odovzdať poškodenému peniaze z ruky do ruky. Obžalovaný G. E. tvrdil, že zadržaný vodičský preukaz má od svojich sedemnástich rokov, keď mu bol uložený trojročný zákaz činnosti. Obžalovaný ďalej ešte spresnil, že tento zákaz činnosti mu bol uložený, keď ako sedemnásťročný šoféroval vozidlo so svojim starým otcom, avšak nemal pritom požitie žiadne alkoholické nápoje a ani nespôsobil dopravnú nehodu. Obžalovaný G. E. pritom uvádzal, že tento zákaz činnosti mu v čase vykonávania jeho výsluchu v konaní pred súdom dňa 26. 02. 2024 má uplynúť o dva mesiace. Obžalovaný pritom skonštatoval, že keď nasadol do tohto vozidla, tak si uvedomoval, že mal uložený zákaz činnosti. Po oboznámení tohto obžalovaného s jeho evidenčnou kartou vodiča; podľa ktorej mal byť tomuto obžalovanému už dvakrát uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel, najprv dňa 23. 07. 2020 a neskôr aktuálne platný zákaz činnosti od 09. 06. 2022 za spôsobenie dopravnej nehody a neohlásenie škodovej udalosti; sa tento obžalovaný vyjadril, že si uvedomuje, že mu už bol dvakrát uložený zákaz činnosti s tým, že tento posledný zákaz činnosti mu mohol byť uložený za skutok spáchaný dňa 14. 03. 2022, avšak tento obžalovaný nemal vedomosť o tom, že by pri tomto skutku niekomu ublížil; a pokiaľ išlo o škodovú udalosť, tak potvrdil, že pri tomto priestupku narazil do nejakej kovovej tyče položenej na ceste. Obžalovaný G. E. tiež vysvetlil, že obžalovaný F. B. šoféroval a on mu preraďoval rýchlosti; a potvrdil aj ďalšie vyjadrenie obžalovaného F. B. vo výpovedi v konaní pred súdom, že tento obžalovaný obžalovanému F. B. ukazoval pedále, ktoré pedále však už obžalovaný F. B. samostatne stláčal s tým, že on obžalovaného F. B. v podstate navigoval. Po poukázaní na rozpornosť jeho výpovedí v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní; keďže v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný F. B. narazil do stromu a následne na to všetci z vozidla odišli preč na osadu; pričom na hlavnom pojednávaní zas tvrdil, že vozidlo šoféroval on, keď narazilo do stromu; tento obžalovaný trval na tom, že do stromu narazil určite on. Obžalovaný G. E. pritom ozrejmil; že svoju výpoveď z prípravného konania si neprečítal a ani mu nebola predložená na prečítanie; pričom len zhruba mu na polícii povedali, čo je v jeho výpovedi zaznamenané. Teda, podľa vyjadrenia tohto obžalovaného; ak bolo v jeho zápisnici o výpovedi zaprotokolované, že vozidlo v čase jeho nárazu do stromu šoféroval obžalovaný F. B.; tak išlo o omylom uvedenú skutočnosť, keďže vozidlo určite šoféroval tento obžalovaný, keď narazilo do stromu. K ďalšej svojej nezrovnalosti; keď v prípravnom konaní uviedol, že nápad zobrať vozidlo poškodenému I. bol obžalovaného F. B.; avšak na hlavnom pojednávaní zas tvrdil, že sa na tom spoločne dohodli oni dvaja; obžalovaný G. E. zotrval na tom, že išlo o spoločný nápad a teda, pokiaľ je v jeho výpovedi v prípravnom konaní uvedené, že to bol nápad obžalovaného F. B., tak takto mal vypovedať samotný obžalovaný F. B.. K samotnému nárazu vozidla do stromu došlo podľa udania tohto obžalovaného z toho dôvodu, že keď on šoféroval vozidlo, tak mu svedok R. K. stočil volant, keďže chcel šoférovať aj tento svedok a v tom momente narazilo vozidlo do stromu nachádzajúceho sa hneď vedľa poľnej cesty. Tento obžalovaný však poprel, aby v dôsledku tohto nárazu niekto utrpel nejaké zranenia. Ďalej tento obžalovaný vypovedal; že poškodený I., keď stretol jeho alebo obžalovaného F. B., tak na nich kričal; avšak v súvislosti s vyjadrením obžalovaného F. B. na hlavnom pojednávaní, že na obžalovaného B. mal byť na polícii vyvíjaný nátlak so zámerom docieľiť, aby z tohto skutku bol obvinený aj tento obžalovaný G. E.; sa obžalovaný G. E. vyjadril, že najprv na neho kričal poškodený I.; avšak, že na polícii vypovedal dobrovoľne. K svojmu protirečeniu; keď v prípravnom konaní vypovedal, že poškodenému odovzdal sumu 300,00 eur a na hlavnom pojednávaní zas uviedol, že to bola suma 400,00 eur; sa tento obžalovaný vyjadril, že si to už presne nepamätá, s tým, že poškodenému poskytol buď 300,00 eur alebo 400,00 eur. K ďalšej svojej rozpornosti; keď v prípravnom konaní uvádzal, že najprv vozidlo viedol obžalovaný F. B., ktorý naštartoval vozidlo a s týmto odišli preč s tým, že počas šoférovania tohto vozidla obžalovaným

F. B. mu on prehadzoval rýchlosti; pričom v konaní pred súdom tento obžalovaný zas vypovedal, že najprv vozidlo šoféroval on a až následne obžalovaný F. B.; sa tento obžalovaný vyjadril tak, že najprv vozidlo šoféroval on, odišli poľnou cestou smerom do I. O., keď tam prišli, tak si sadol na miesto vodiča obžalovaný F. B., opätovne sa povozili a odišli naspäť smerom na I. O., kde si za volant sadol znova tento obžalovaný a takto sa vozili asi hodinu; pričom obžalovaný G. E. ešte zdôraznil, že aj keď mal vypité a bolo leto, tak si na to pamätá. Tento obžalovaný ešte doplnil; že v uvedený deň, v čase asi okolo 22:30 hod., keď jazdili poľnou cestou v smere na obec I. O. títo dvaja obžalovaní, tak k nim pristúpili traja svedkovia; avšak znegoval vyjadrenie obžalovaného F. B. na hlavnom pojednávaní, že vo vozidle bolo asi dvanásť detí s tým, že vo vozidle ich bolo spolu päť.

K svojim predchádzajúcim trestným stíhaniam, či k priestupkovým postihnutiam sa tento obžalovaný vyjadril; že si uvedomoval, že predmetný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia; a pokiaľ išlo o trest povinnej práce vo výmere tristo hodín, uložený mu Okresným súdom Humenné, tak len dňa 12. 02. 2024 mu mal byť výkon tohto druhu trestu nariadený v takom rozsahu, že mesačne má vykonať dvadsať hodín. Obžalovaný však nemal vedomosť o tom, aby aktuálne voči jeho osobe bolo vedené nejaké ďalšie trestné konanie vedené na tom istom súde pod sp. zn. 12T/35/2023. K svojim osobným a majetkovým pomerom sa tento obžalovaný vyjadril, že má jedno dieťa, ktoré malo v marci 2024 dovŕšiť jeden rok a že žije s matkou tohto maloletého dieťaťa, ako aj so svojimi rodičmi. Príjem tohto obžalovaného pritom podľa jeho vyjadrenia predstavuje len materská dávka, ktorú dávku mala poberať jeho manželka vo výške 405,00 eur s tým, že iný príjem už nemá. Poškodenému I. okrem sumy 300,00 eur či 400,00 eur už ďalšiu sumu nezaplatil, ale prejavil ochotu zaplatiť tomuto poškodenému ešte nejakú ďalšiu finančnú hotovosť.

Podľa výpovede obžalovaného 1/ ml. A. B.; k výroku o treste a k výroku o náhrade škody; v konaní pred súdom, tento mladistvý obžalovaný už bol vyšetřovaný za priestupky spočívajúce v krádeži dreva, za ktoré mu mali byť uložené pokuty. K svojmu negatívnemu hodnoteniu od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, ako aj od obce, sa tento mladistvý obžalovaný vyjadril, že v školskom zariadení sa správa dobre s tým, že v dobe jeho výpovede v konaní pred súdom navštevoval prvý ročník Strednej odbornej školy v D. v odbore zvärač. Tento mladistvý obžalovaný udelil súdu povolenie na uloženie mu trestu povinnej práce s tým; že nie je invalidný, nemá nijaké závažné zdravotné problémy a že tento trest by mohol vykonať počas letných prázdnin tak, aby to nenarušilo jeho školskú dochádzku; pričom súd tohto obžalovaného poučil ako o podmienkach tohto trestu, tak aj o predpokladov na premenu tohto druhu trestu na nepodmienečný trest. S uložením trestu domáceho väzenia; po poučení o podmienkach výkonu tohto druhu trestu; však už tento mladistvý obžalovaný nesúhlasil. K úhrade spôsobenej škody; a to v prípade skutku 1/ tohto rozsudku; sa tento mladistvý obžalovaný vyjadril, že odcudzené bicykle vrátili a ukradnuté prezúvky zas stratili, s tým, že poškodeným týmto skutkom sa ospravedlnil. Tento mladistvý obžalovaný prejavil ochotu uhradiť poškodeným týmto skutkom sumu 70,00 eur, keďže by mal byť poberateľom sirotského dôchodku vo výške 150,00 eur.

Obžalovaný 2/ A. E., takisto k výroku o treste a k výroku o náhrade škody, na hlavnom pojednávaní zas uviedol, že už bol odsúdený za krádež v obchode a že v blízkej budúcnosti, konkrétne v apríli roku 2024, by mal mať na tunajšom súde hlavné pojednávanie v inej jeho trestnej veci. Tento obžalovaný sa tiež vyjadril, že už bol dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom celkovo už bol osemkrát súdne trestaný. K svojim priestupkom sa tento obžalovaný vyjadril, že už za ne bol sankcionovaný jednou blokovou pokutou v sume 30,00 eur za krádež, avšak na ďalšie svoje priestupky si už tento obžalovaný nespomenul. V čase rozhodovania súdu vo veci samej v prejednávanej príhode, bol tento obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mal podľa udania tohto obžalovaného vykonávať do dňa 17. 10. 2024 s tým, že po piatich mesiacoch výkonu tohto druhu trestu, by mal možnosť požiadať o podmienené prepustenie z tohto výkonu druhu trestu. Predchádzajúci výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody mal pritom tento obžalovaný vykonať dňa 30. 04. 2023. K svojim osobným a majetkovým pomerom tento obžalovaný uviedol, že je slobodný, bezdetný, žije so svojou sestrou, pričom nemá v starostlivosti žiadnu inú osobu, avšak nemá žiaden príjem, keďže je nezamestnaný a nepoberá ani žiadnu dávku v hmotnej núdzi. K škode spôsobenej skutkom 1/ tohto rozsudku sa tento obžalovaný vyjadril, že ani nemal možnosť týmto poškodeným zaplatiť škodu; keďže bol vo výkone väzby štyri mesiace a následne, v čase rozhodovania súdu v predmetnej trestnej veci, už vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody; avšak poškodeným, a to v prípade oboch skutkov, sa ospravedlnil v deň spáchania týchto skutkov. Škodu vo výške 70,00 eur však tento obžalovaný mal záujem nahradiť poškodeným I.. Z výpovede poškodeného I. v konaní pred súdom súd zistil, že mu bolo odcudzené motorové vozidlo N. M., bordovej farby, ŠPZ: H. M., ktorého bol majiteľom. K samotnému tomuto skutku 3/ rozsudku, sa

tento poškodený bližšie vyjadril; že predmetné vozidlo mu bolo ukradnuté dňa 05. 07. 2023, tesne pred 23:00 hod.; pričom tento čas si pamätal z toho dôvodu, že sa ukladal na spánok a vtedy ho jeho otec zobudil, že mu ukradli auto. Po vystúpení tohto poškodeného z jeho rodinného domu, mu zatelefonovali nejakí muži z osady Sačurov a oznámili mu, že jeho motorové vozidlo mu ukradli obžalovaný G. E. a obžalovaný F. B., ako aj ďalší desiatí páchatelia. Títo obžalovaní, podľa výpovede tohto poškodeného, týmto vozidlom jazdili po hlavnej ceste, na to zišli na poľnú cestu, v smere na cintorín, a potom išli ďalej po poľnej ceste do obce I. O.. Po privolaní policajnej hliadky týmto poškodeným, sa poškodený s ňou dohodol, že príslušníci PZ pôjdu okolo osady do obce C. a že tento poškodený zas pôjde po hlavnej ceste do obce I. O.. Keď tento poškodený teda prišiel do osady v I. O., tak mu na jeho otázku obyvatelia tejto osady povedali, že im hneď volali z osady zo D., že keď tam príde jeho auto, tak aby páchatelom ihneď oznámili, že uvedené vozidlo hľadá tento poškodený a aby teda týchto páchatelov odcudzenia tohto vozidla obyvatelia osady I. O. ihneď poslali preč, lebo ich hľadá tento poškodený. Hneď, ako tento poškodený vyšiel z I. O., tak našiel auto rozbité pri vyvrátenom strome na začiatku poľnej cesty za obcou Kamenná Poruba. Poškodený I. bližšie opísal, že poškodená bola prakticky celá pravá predná časť vozidla, že bola odtrhnutá zadná náprava a vytrhnutý motor z auta, čo malo byť aj fotograficky zadokumentované. Obyvatelia osady D. pritom poškodenému aj telefonicky oznámili, že tí, čo mu odcudzili dané vozidlo, sa už naspäť vrátili do osady v obci D.. K oprave tohto vozidla sa tento poškodený vyjadril, že vozidlo ani nedával do opravy, keďže bol informovaný o tom, že oprava tohto vozidla by bola nerentabilná, čo si mal uvedomovať aj samotný tento poškodený. Z uvedeného dôvodu preto poškodený predmetný automobil predal za sumu 100,00 eur na náhradné diely, resp. na šrot, avšak dokladom o tom nedisponoval. S obžalovaným G. E. sa pritom tento poškodený, podľa svojho vyjadrenia, rozprával po uplynutí doby dvoch až troch týždňov od spáchania tohto skutku, keď mu tento obžalovaný prisľúbil aspoň čiastočnú náhradu spôsobenej škody. K úhrade nejakej finančnej hotovosti tomuto poškodenému otcom tohto obžalovaného K. E. sa tento poškodený vyjadril, že medzi ním a týmto rodičom obžalovaného bol nejaký obchodný vzťah a z tohto vzťahu vznikol dlh otca tohto obžalovaného voči tomuto poškodenému. Poškodený však prejavil vôľu reálnu úhradu sumy 300,00 eur týmto rodičom obžalovaného považovať aj za čiastočnú náhradu škody v tejto trestnej veci, s tým, že potvrdil, že by malo ísť presne o sumu 300,00 eur. Na záver svojej výpovede tento poškodený ešte dodal, že obžalovaní G. E. a F. B. sa istý čas ukrývali a niekedy dokonca ani nechodili do svojej osady. Poškodený však ešte spontánne uviedol, že u obžalovaného F. B. mal pochybnosti nielen o jeho schopnosti šoférovať vozidlo, ale aj o tom, či tento obžalovaný je vôbec schopný riadiť bicykel. K takémuto záveru dospel tento poškodený na základe vlastného vyjadrenia z toho dôvodu, že obyvatelov obce D. pozná a keďže tento obžalovaný bol dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody, nemal podľa úsudku tohto poškodeného ani možnosť naučiť sa šoférovať. V súvislosti s tvrdením oboch týchto obžalovaných; že na nich mal poškodený zvyšovať hlas, ako aj na otázku súdu, či na týchto obžalovaných vyvíjal nejaký nátlak; sa tento poškodený vyjadril, že títo obžalovaní mali obavy, že na nich tento poškodený fyzicky zaútočí, k čomu mal tento poškodený dospieť na základe komunikácie s ostatnými obyvateľmi z osady, a ktorí mu mali oznámiť, že títo obžalovaní sa mali tohto poškodeného báť. Poškodený však ešte dodal, že po uplynutí dlhšej doby od spáchania tohto skutku, niekedy v polovici augusta roku 2023, išiel okolo neho obžalovaný F. B., ktorý sa ho opýtal, či by si túto škodu u neho nemohol odpracovať, a aj keď s tým tento poškodený súhlasil, tak sa tento obžalovaný už na druhý deň u poškodeného samozrejme ani neukázal. Poškodený ešte spresnil, že obžalovaný G. E. u neho brigádoval, takže mal mať vedomosť o tom, že dané vozidlo necháva tento poškodený otvorené a že kľúče od neho sú uložené v skrinke na mieste spolujazdca. K námietke obžalovaného F. B., že predmetné auto mal neustále otvorené; sa tento poškodený vyjadril, že muži, ktorí pre neho pracovali, prichádzali na pracovisko skoro ráno a teda vozidlo mal otvorené z toho dôvodu, aby ho títo jeho zamestnanci nezobudili, aby si sami mohli toto vozidlo otvoriť a odísť na ňom na pracovisko pracovať. Poškodený ešte navyiac podotkol, že uvedené vozidlo nemalo k dispozícii náhradné kľúče a teda z tohto dôvodu to bolo takýmto spôsobom riešené, že vozidlo bolo neustále otvorené. K svojmu ustáleniu náhrady škody na sumu 3.000,00 eur dospel tento poškodený na základe cenových relácií áut uverejnených na internete s tým, že keď si vyčíslil náklady opravy tohto vozidla, tak táto hodnota by bola ešte vyššia. K technickým parametrom tohto vozidla sa tento poškodený ešte vyjadril, že bolo vyrobené v roku 2009 s tým, že nemalo závažnejšie poškodenia a malo aj platnú STK kontrolu, ako aj emisnú kontrolu. Poškodený dôrazne poprel, že by udelil výslovný súhlas obojmu obžalovaným na používanie tohto motorového vozidla a zároveň tvrdil, že toto vozidlo povolil užívať len svojim zamestnancom.

Podľa výpovede poškodeného M. v konaní pred súdom; ktorý si pritom nárok na náhradu škody v súdnom konaní ani neuplatnil a ktorý totožnosť páchatelov, či páchatela skutku 2/ tohto rozsudku, ani nepoznal; predmetnú motorovú pílu kúpil asi pred dvadsiatimi, či dvadsaťjeden rokmi za sumu 16.500,-

Sk. Túto motorovú pílu však tento poškodený ani nepoužíval, a teda nevedel uviesť jej hodnotu v čase odcudzenia. Na záver svojej výpovede tento poškodený uviedol, že táto píla mu bola vrátená, bol však na nej poškodený kryt a z tohto dôvodu bol neskôr slabší pohon tejto píly na benzín.

Poškodená J. I. v prípravnom konaní; ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní oboznámená; si uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci jednak z hodnoty odcudzených detských bicyklov, ktoré kúpili s manželom už ako používané vo výške približne 100,00 eur; ako aj škodu spôsobenú poškodením dreveného oplatenia v sume približne 50,00 eur a poškodením kľučky dverí v sume približne 20,00 eur. Celkovo si teda táto poškodená pôvodne uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej sume 170,00 eur. Pri svojej neskoršej výpovedi si táto poškodená už uplatnila nárok na náhradu škody len v sume 70,00 eur, keďže jej detské bicykle v hodnote 100,00 eur už boli vrátené. Na náhradu tejto škody táto poškodená navrhla zaviazat' v odsudzujúcom rozsudku obžalovaných ml. A. B., A. E. a F. B. spoločne a nerozdielne.

Podľa výpovede zákonného zástupcu mladistvého obžalovaného A. B. - A. B. st. na hlavnom pojednávaní, jeho syn problémy nerobí, riadne navštevuje prvý ročník Strednej odbornej školy v D. v odbore zvärač. Tento svedok pritom priznal, že problémy vyvoláva on sám, keďže má problém so starostom obce Sačurov, ktorý ho mal aj zbiť, kvôli tomu, že nemal povolenie na zber dreva. Tento svedok však ešte vysvetlil, že matka tohto mladistvého obžalovaného zomrela v roku 2021 počas jeho nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody, počas ktorého výkonu bol jeho syn zverený do starostlivosti jeho brata C. S.. Svojmu synovi navrhol tento svedok uložiť buď podmienený trest odňatia slobody, alebo trest povinnej práce. K náhrade spôsobenej škody sa tento zákonný zástupca mladistvého obžalovaného A. B. vyjadril, že poškodený M. trval na tom, aby mu zaplatili sumu 100,00 eur za odcudzenú motorovú pílu a poškodeným I. zas tento zákonný zástupca mladistvého obžalovaného prejavil ochotu zaplatiť sumu 70,00 eur s tým, že o tejto náhrade následne súdu predloží príslušný doklad.

Na začiatku ďalšieho hlavného pojednávania tento zákonný zástupca mladistvého obžalovaného uviedol; že škodu poškodenej v bode 1/ rozsudku, čiže poškodenej I., nezaplatili, keďže túto náhradu škody táto poškodená ani nepožadovala. Pokiaľ išlo o poškodeného M. v prípade skutku 2/ tohto rozsudku a ktorý požadoval náhradu škody vo výške 100,00 eur, túto škodu mu takisto tento svedok nemal zaplatiť.

Svedok Q. K. v konaní pred súdom uviedol, že v čase spáchania skutku 3/ rozsudku bol opitý. Tento svedok ďalej uviedol, že účastní pri spáchaní tohto skutku boli jeho otec, čiže obžalovaný F. B., obžalovaný G. E. a boli tam prítomní ešte aj svedkovia A. Q. a R. K., ktorý sa v čase výsluchu tohto svedka v konaní pred súdom zdržiaval na území Českej republiky. Podľa tvrdenia tohto svedka sa jeho otec, čiže obžalovaný F. B., išiel pozrieť, či je vozidlo otvorené a auto naozaj aj bolo otvorené. Tento svedok mal pritom vedomosť o tom, že dané vozidlo patrilo poškodenému I.. Po zistení obžalovaného F. B., že vozidlo je otvorené, podľa výpovede tohto svedka, tento obžalovaný vozidlo naštartoval, pričom auto zobral práve obžalovaný F. B.. S týmto vozidlom následne vykonali jazdu cez poľnú cestu do I. O.. Potom však, podľa udania tohto svedka, došlo k nárazu vozidla do stromu v tejto obci I. O., pričom v tom čase vozidlo viedol obžalovaný G. E.. Keď došlo k takémuto nárazu, vystúpili z auta a všetci utiekli domov. Tento svedok pritom trval na tom, že vozidlo šoféroval iba obžalovaný G. E., s tým, že obžalovaný F. B. sedel hneď vedľa tohto obžalovaného. Svedok ďalej vysvetlil, že obžalovaného F. B. počas jazdy vyhodili chlanci, ktorí vo vozidle sedeli, keďže tam bolo veľa ľudí. Svedok tiež konkretizoval, že vo vozidle sa nachádzali malé deti a to J. E., ako aj C. S., s tým, že tam boli viacerí, odhadom asi dvadsať ľudí. Tento svedok jednoznačne trval na tom, že pred vstupom do tohto vozidla nemali udelené povolenie na jeho užívanie poškodeným I.. Tohto poškodeného pritom tento svedok poznal ešte pred spáchaním tohto skutku, keďže Rómovia z ich osady chodili k poškodenému pracovať. Vozidlo tohto poškodeného I. pritom, podľa názoru tohto svedka, predtým nepoužívala nijaká iná osoba okrem tohto poškodeného. Svedok ešte doplnil, že počas jazdy sedel v kufri, avšak tvrdil, že obžalovaný G. E. sa s obžalovaným F. B. nestriedali vo vedení tohto vozidla. Týmto vozidlom, podľa udania tohto svedka, išli z osady v obci Sačurov do osady v obci I. O. a keď nabúrili do stromu, tak všetci z vozidla vystúpili a odišli preč s tým, že vozidlo ponechali na mieste havárie. Neskôr sa mal na dané miesto dostaviť aj poškodený I.. Svedok ešte dodal, že nápad, zmocniť sa tohto vozidla, dostali všetci. Svedok tiež potvrdil, že z dôvodu nárazu vozidla do stromu utrpel zranenie oka, ktoré si udrhel do palubovky, avšak s týmto poranením nebol na lekárskom ošetrení. Po poukázaní na rozpornosť jeho výpovede na hlavnom pojednávaní s jeho výpoveďou v prípravnom konaní; keď tento svedok vypovedal, že to bol práve obžalovaný G. E., ktorý

prikázal jeho otcovi, obžalovanému F. B. zistiť, či sa dá vozidlo otvoriť a keď sa jeho otec pokúšal vozidlo otvoriť, tak vozidlo nebolo zamknuté, vzápätí na to obžalovaný F. B. pretočil kľúčikom, čo bol v zapalovaní a zapol svetlá na aute; tento svedok v konaní pred súdom poprel, že by obžalovaný G. E. niečo nakázal jeho otcovi, obžalovanému F. B. a teda, podľa vyjadrenia tohto svedka, takto vypovedal v prípravnom konaní z dôvodu svojich obáv, ale vylúčil, aby bol pod nátlakom. Svedok pritom zotrval na tom, že nápad ukradnúť vozidlo bol ich spoločný nápad, aj keď v prípravnom konaní tento svedok zas vypovedal, že nápad zobrať auto bol obžalovaného G. E..

Podľa výpovede svedka A. Q., na hlavnom pojednávaní, v čase spáchania skutku sa nachádzal na rómskej osade, kde počul, že obžalovaný F. B. ukradol auto. Z tohto dôvodu preto tento svedok bežal na pole, a to konkrétne on, svedok R. K. a svedok Q. K.. Svedok A. Q. si podľa svojho udania sadol dopredu. Tento svedok ďalej vypovedal, že najprv vozidlo šoféroval obžalovaný F. B., a potom sa tento obžalovaný vymenil s obžalovaným G. E.. Ďalej tento svedok dodal, že na to svedok R. K. stočil volant a vozidlo narazilo do stromu, pričom v tom okamihu vozidlo viedol obžalovaný G. E.. Tento svedok ešte spresnil, že vo vozidle sedeli traja, a to on, svedok R. K., obžalovaný G. E., svedok Q. K. a obžalovaný F. B.. Svedok tiež vysvetlil, že svedok R. K. s ním sedel vpredu a obžalovaný F. B. sedel vzadu so svojím synom. Svedok zotrval na tom, že vozidlo najprv šoféroval obžalovaný F. B., ktorý s ním išiel na pole, tam sa vymenili a ďalej šoféroval vozidlo obžalovaný G. E.. K nárazu tohto vozidla do stromu, podľa vyjadrenia tohto svedka, došlo niekde na tábore, na osade, a následne na to všetci utiekli domov. Podľa výpovede tohto svedka potom prišiel poškodený, ale až v čase príchodu hliadky PZ. Svedok na záver svojej výpovede tvrdil, že nemal vedomosť o tom, kto je vlastníkom tohto vozidla, niekedy však uvedené vozidlo videl jazdiť po ceste, ale on sa v tomto vozidle viezol prvýkrát. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, z koho iniciatívy vzišlo uvedené vozidlo odcudzíť. Svedok nevedel ani uviesť, či obžalovaní mali udelený súhlas na šoférovanie tohto vozidla od poškodeného I.. Svedok však tvrdil, že obžalovaný F. B., ako aj obžalovaný G. E., neboli pod vplyvom alkoholu. Svedok bol konfrontovaný aj s rozpornosťami jeho výpovedí; keďže v prípravnom konaní na výslovnú otázku, že či videl obžalovaného F. B. sedieť na mieste vodiča vo vozidle, sa vyjadril, že on videl len to, že počas jazdy sedel za volantom obžalovaný G. E. a že obžalovaného F. B. na mieste vodiča nevidel; avšak na hlavnom pojednávaní tento svedok opakovane uvádzal, že najprv vozidlo viedol obžalovaný F. B., a potom obžalovaný G. E.. Túto nezrovnalosť tento svedok vysvetlil tak, že zotrval na tom, že obžalovaného F. B. videl šoférovať dané vozidlo a túto nezrovnalosť vo svojich výpovediach odôvodňoval tým, že v čase jeho výsluchu na polícii bol v strese, mal len devätnásť rokov a prvýkrát vypovedal na polícii. Svedok v čase spáchania skutku, podľa svojho vyjadrenia, nemal vedomosť o tom, kto je vlastníkom tohto vozidla. Poškodeného I. však tento svedok poznal, keďže bol jeho susedom. Po poukázaní na ďalšiu nezrovnalosť vo výpovedi tohto svedka; keď tento svedok v prípravnom konaní uvádzal, že v čase spáchania skutku mal vedomosť o tom, že vozidlo patrí poškodenému I.; avšak v konaní pred súdom tvrdil, že o tom nevedel; tento svedok zotrval na tom, že o tom nevedel, argumentujúc, že nielen poškodený I. je vlastníkom takého vozidla, ale takéto vozidlo používajú viacerí ľudia. Svedok teda zotrval aj na ďalšom svojom vyjadrení, že vozidlo najprv šoféroval obžalovaný F. B., a potom obžalovaný G. E..

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka R. K. z prípravného konania súd zistil, že vozidla sa zmocnili obžalovaný F. B. spoločne s obžalovaným G. E.. Tento svedok tvrdil, že odtiaľ utekali, aby z toho nič nemali a títo dvaja obžalovaní odišli s autom na pole s tým, že tento svedok, aj s ďalšími malými deťmi, sa vozili v tomto aute. Tento svedok tvrdil, že obžalovaní sa dostali do auta z toho dôvodu, že vozidlo bolo otvorené a kľúče sa v ňom nachádzali. Toto vozidlo otvoril, podľa tvrdenia tohto svedka, obžalovaný F. B. asi z toho dôvodu, že sa na ňom chcel voziť a to spoločne s obžalovaným G. E.. Vo vozidle pritom na mieste vodiča sedel obžalovaný G. E. a vedľa neho vpredu sedel obžalovaný F. B.. Tento svedok však potvrdil, že najprv za volantom sedel obžalovaný G. E., pohl sa s vozidlom okolo cintorína smerom na pole, pričom tento svedok i s ostatnými bežal za autom. Potom obaja obžalovaní s autom zastali na poli, za volant si sadol obžalovaný F. B., keďže aj on sa chcel povoziť a aj chvíľu s týmto vozidlom jazdil, a potom sa opätovne obžalovaní vymenili v šoférovaní. Keď vozidlo šoféroval obžalovaný F. B., tento svedok sa nachádzal v kufri. Na to vozidlo zastalo, títo dvaja obžalovaní si presadli, a to tak, že obžalovaný F. B. za volant a obžalovaný G. E. vedľa neho na miesto spolujazdca. Svedok takisto uviedol, že v tom momente bol v kufri i s ďalšími a to konkrétne so svedkom Q. K., ako aj s ďalšími deťmi z osady. Následne si opätovne za volant sadol obžalovaný G. E., ktorý s vozidlom aj nabúral do stromu. Počas toho, ako sa tento svedok zdržiaval vo vozidle, jazdili vozidlom len rovno po poli, v smere na I. O.. Potvrdil, že svedok Q. K. sa nachádzal spolu s ním v kufri. Tento svedok poprel, že by bol niekým na svoju výpoveď navádzaný. Keď odišli s vozidlom obžalovaní spreď domu, kde bolo zaparkované, tak

ho mal šoférovať obžalovaný G. E., trochu vozidlo potlačili, a potom ho tento obžalovaný naštartoval a odišiel. Tento svedok vyjadril svoju domnienku, že obžalovaní asi nemali súhlas od poškodeného B. I. na užívanie tohto vozidla.

Svedok Q. S. v prípravnom konaní, ktorého výpoveď bola takisto v súdnom konaní prečítaná, uviedol, že síce má vedomosť, čo sa stalo, ale v danom motorovom vozidle nesedel a ani sa s ním nevozil.

Podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Porvažníka z odvetvia psychiatrie na mladistvého obžalovaného A. B., u tohto žiadnu psychickú chorobu, či poruchu tento znalec nezistil. Rozpoznávacie schopnosti tohto obžalovaného boli v čase skutku, podľa tohto znaleckého posudku, zachované v celom rozsahu, berúc do úvahy požitie alkoholických nápojov a jeho ovládacie schopnosti boli iba nepodstatnou mierou znížené, pričom išlo o bežné odbrzdzenie zábran po požití alkoholu, avšak alkohol požíval vedome a dobrovoľne, s dostatočnými skúsenosťami o vplyve alkoholu na jeho psychiku. Mladistvý obžalovaný podľa tohto znaleckého posudku chápe zmysel trestného konania, pričom znalec nezistil závislosť tohto mladistvého obžalovaného od alkoholu, či od iných návykových látok. Pobyt obžalovaného, podľa názoru znalca, nie je nebezpečný, avšak, pokiaľ by požíval alkoholické nápoje, jeho pobyt na slobode by mohol byť prípadným nebezpečím v zmysle opakovaného správania, ako je to, za ktorého je aktuálne stíhaný. Požívanie alkoholu týmto mladistvým obžalovaným je však, podľa vyjadrenia tohto znalca, doposiaľ príležitostné, nie sú u neho prítomné známky závislosti od alkoholu, či od iných návykových látok, pričom u tohto obžalovaného nezistil ani žiadnu duševnú chorobu alebo poruchu, pre ktorú by bolo dôvodné mu navrhnúť ochrannú liečbu. V tomto prípade však ako ochranné opatrenie tento znalec odporúčal zväziť nariadenie zákazu požívania alkoholických nápojov.

Ten istý znalec MUDr. Porvažník vo svojom znaleckom posudku na obžalovaného A. E., u tohto obžalovaného takisto zistil len príležitostné požívanie alkoholických nápojov, bez známk závislosti. V prípade skutku 1/ rozsudku, podľa dychovej skúšky mal tento obžalovaný požitý alkohol v množstve 0,78 mg/l. Z tohto dôvodu rozpoznávacie schopnosti tohto obžalovaného považoval znalec za zachované v plnom rozsahu a vplyvom požitých alkoholických nápojov došlo u neho len k nepodstatnému zníženiu jeho ovládacích schopností. V prípade skutku 2/ rozsudku zas boli podľa vyjadrenia tohto znalca rozpoznávacie a ovládacie schopnosti tohto obžalovaného zachované v celom rozsahu. Znalec ešte skonštatoval, že tento obžalovaný chápe zmysel trestného konania a ani pobyt tohto obžalovaného na slobode nepovažoval znalec za nebezpečný, pričom u tohto obžalovaného ani nezistil prítomnosť známk závislosti od alkoholu, či od iných návykových látok, nezistil u neho či už duševnú chorobu alebo duševnú poruchu, pre ktorú by bolo indikované navrhnúť mu ochrannú liečbu. Keďže u skutku 1/ tohto rozsudku bolo u tohto obžalovaného objektivizované požitie alkoholu, ako ochranné opatrenie znalec navrhol tomuto obžalovanému uložiť zákaz požívania alkoholických nápojov.

Opätovne ten istý znalec, MUDr. Porvažník, vo svojom znaleckom posudku, týkajúcom sa zas obžalovaného F. B., uviedol, že tento príležitostne užíva alkoholické nápoje, avšak ešte bez známk závislosti s tým, že požitie alkoholu bolo u tohto obžalovaného prítomné aj v čase skutku. K skutku 1/ rozsudku znalec uviedol, že rozpoznávacie schopnosti u obžalovaného boli zachované v celom rozsahu a jeho ovládacie schopnosti vplyvom požitého alkoholu boli znížené len nepodstatnou mierou, keďže išlo o bežné odbrzdzenie zábran po požití alkoholu, ktorý obžalovaný užíval vedome a dobrovoľne, s dostatočnými skúsenosťami o vplyve alkoholu na jeho psychiku. V prípade skutku 3/ rozsudku znalec dospel k záveru, že tento obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, teda jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované v celom rozsahu. V prípade tohto skutku ovládacie schopnosti obžalovaného boli znížené iba nepodstatnou mierou. Znalec ešte doplnil, že obžalovaný chápe zmysel trestného konania a že u neho nezisťuje závislosť od alkoholu, či od iných návykových látok. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je podľa názoru tohto znalca nebezpečný. Keďže u obžalovaného nezistil tento znalec známky závislosti od alkoholu, či od iných návykových látok, tento znalec nezistil ani duševnú poruchu, či chorobu, nebolo u tohto obžalovaného podľa názoru tohto znalca ani indikované nariadenie ochranného liečenia. Znalec navrhol tomuto obžalovanému uložiť zákaz požívania alkoholických nápojov.

V konaní pred súdom znalec R. I. podal odborné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že všeobecná hodnota vozidla zn. N. M. je vo výške 858,00 eur. Vzhľadom na to, že oprava poškodenia uvedeného motorového vozidla, ku ktorému došlo v dôsledku skutku zo dňa 05. 07. 2023, by vysoko prekročila všeobecnú hodnotu vozidla, tak táto oprava by bola nerentabilná a teda aj výška spôsobenej škody predstavovala

sumu 858,00 eur s tým, že nakoľko poškodené vozidlo bolo vyradené z evidencie, tak je jeho hodnota 0,00 eur. Na základe fotodokumentácie, zabezpečenej ako prílohy zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 06. 07. 2023, znalec skonštatoval poškodenie: predného nárazníka, pravého predného svetlometu, pravého predného blatníka a pravého spätného zrkadla. Znalec však uviedol; že došlo k poškodeniu aj prednej nápravy vozidla, kde za účelom opravy by bolo potrebné vymeniť pravé rameno; bol poškodený tiež pravý tlmič, pravý otočný čap, riadenie vozidla, pravý disk a pneumatika. Znalec tiež skonštatoval, že na fotodokumentácii neboli zaznamenané diely vozidla. Tento znalec ešte doplnil, že poškodenia tohto motorového vozidla boli takého charakteru, že vozidlo nebolo vôbec spôsobilé na premávku na cestnej komunikácii a teda bolo dôvodné jeho vyradenie z evidencie motorových vozidiel. Náklady na opravu poškodenia tohto motorového vozidla, alebo jeho uvedenia do stavu pred skutkom dňa 05. 07. 2023, by boli vo výške 6.123,00 eur.

V prípravnom konaní boli zabezpečené zápisnice o ohliadke miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou, týkajúce sa všetkých troch skutkov rozsudku. Ďalej bola zabezpečená od odboru kynológie a hipológie, oddelenia pachovej indentifikácie, Prezídia PZ správa o výsledku porovnávania pachových stôp. Podľa zápisníc o vydaní vecí, ako aj podľa uznesení a potvrdenia, či zápisnice o vrátení vecí; bola obžalovaným A. E. vydaná jedna motorová píla zn. STIHL MS 250, D71336, neskôr vrátená poškodenému M.; obžalovaným ml. A. B. vydaný jeden detský bicykel zn. C. G. alloy, obžalovaným F. B. odovzdaná jedna detská trojkolka strieborno-modrej farby a obžalovaným A. E. poskytnuté jedno detské odrážadlo svetlej modro-zelenej farby s číslicou na rámovej trubke, naspäť vrátené poškodenej J. I.. Bol zabezpečený aj výpis z listu vlastníctva č. XXX G. P. XXX v k. ú. D.. Bol predložený takisto rodný list obžalovaného ml. A. B.. U obžalovaného F. B. a u obžalovaného G. E. boli vyhotovené záznamy z vykonania dychových skúšok v prípade skutku 3/ tohto rozsudku; ako aj zápisnice o prehliadke tela od obžalovaných ml. A. B., F. B., ako aj od A. E., pokiaľ išlo o skutok 1/ tohto rozsudku. Zároveň v prípravnom konaní, na účely ohodnotenia nákladného vozidla zn. N. M., boli zabezpečené odborné vyjadrenia ako od spoločnosti N. G. Prešov s. r. o., tak aj od spoločnosti N. s. r. o., pričom k tomuto vozidlu bola zabezpečená aj jeho evidenčná karta. V prípade obžalovaného F. B. a obžalovaného G. E. boli získané aj ich evidenčné karty vodičov s tým, že v prípade obžalovaného G. E. bolo zabezpečené aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, Okresného dopravného inšpektorátu, Č. p.: ORPZ-VT-ODI2-153/2022-P, zo dňa 09. 06. 2022. Na obžalovaného ml. A. B. bola podaná charakteristika Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, vrátane potvrdení o poberaní štátnych sociálnych dávok týmto mladistvým obžalovaným. Na tohto mladistvého obžalovaného podala charakteristiku aj Spojená škola I. XX H. D.. Na všetkých obžalovaných podala správu aj Sociálna poisťovňa. Na obžalovaného F. B. a obžalovaného A. E. bol zabezpečený aj posudok z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice. Na všetkých obžalovaných boli zabezpečené aj správy o povesti z obce D..

V súdnom konaní boli, spolu s podaním obžaloby, predložené súdu aj odborné vyjadrenia určujúce cenu odcudzenej motorovej píly v prípade skutku 2/ tohto rozsudku, ako aj na ocenenie vecí odcudzených poškodenej J. I.. Na všetkých obžalovaných boli zabezpečené príslušné lustrácie vo všetkých evidenciách, vrátane správy od Obce D. o povesti všetkých týchto obžalovaných. Takisto bola zabezpečená aj aktuálna správa z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou na obžalovaného ml. A. B., na ktorého podala charakteristiku aj ním navštevovaná stredná škola.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj pripojené spisy tunajšieho súdu sp. zn. 2T/41/2023, sp. zn. 12T/35/2023, sp. zn. 12T/30/2018, týkajúci sa obžalovaného A. E., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie, ďalej sp. zn. 13T/52/2023, sp. zn. 2T/5/2022, sp. zn. 12T/113/2017, sp. zn. 2T/11/2020, sp. zn. 12T/69/2023, týkajúci sa však iných obžalovaných ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/38/2023.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný G. E., ako aj obžalovaný F. B. sa dopustili skutku 3/ tohto rozsudku tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Oboch týchto obžalovaných zo spáchania stíhaného skutku usvedčuje nielen ich vlastná výpoveď; a to ako obžalovaného F. B., tak aj predovšetkým obžalovaného G. E.; ale aj svedecké výpovede na hlavnom pojednávaní vypočutých svedkov Q. K. a A. Q., ako aj v prípravnom konaní vypočutého svedka R. K.; ako aj predovšetkým; na ktorý dôkaz poukazoval aj samotný obžalovaný F. B.; aj zaistené pachové stopy z interiéru neoprávnene používaného motorového vozidla poškodeného I., identifikujúceho obžalovaného F. B. ako páchatela

tohto skutku. Spáchanie tohto skutku oboma týmito obžalovanými mal tak súd za dostatočne osvedčené, a to napriek tomu, že vo vzťahu k tomuto skutku rozsudku obžalovaný F. B. urobil vyhlásenie o nevine a druhý obžalovaný G. E. zas neurobil žiadne vyhlásenia.

Obžalovaný F. B. v prípravnom konaní, ako aj na počiatku svojej výpovede v konaní pred súdom, síce samotné spáchanie tohto skutku najprv popieral; teda, že by sa zmocnil zaparkovaného motorového vozidla patriaceho poškodenému I.; avšak v rámci svojej súvislej výpovedi; či už v prípravnom konaní, tak aj priamo v konaní pred súdom; pripustil, že po oznámení mu maloletým chlapcom, vo veku približne desiatich rokov, že vozidlo je otvorené a že sa v ňom v zapaľovaní nachádzajú kľúče; spoločne s obžalovaným G. E. do tohto vozidla nasadli. Obžalovaný F. B. bližšie opísal, že najprv istý malý úsek poľnej komunikácie v smere na obec Kamenná Poruba, a to v trvaní desiatich, či pätnástich minút, viedol vozidlo on a následne ho v šoférovaní tohto motorového vozidla vystriedal obžalovaný G. E.. Obžalovaný ešte ďalej vypovedal, že počas jazdy týmto vozidlom do neho nastúpili aj viaceré maloleté deti, v celkovom počte asi dvanásť maloletých detí, z ktorých tento obžalovaný poznal troch svedkov. Práve týmito obžalovaným vymenovaní svedkovia; a to konkrétne svedkovia Q. K., syn tohto obžalovaného a A. Q. priamo v konaní pred súdom a svedok R. K. v prípravnom konaní; potvrdzovali vo svojich výpovediach minimálne ten fakt, že obžalovaný F. B. sa v danom vozidle nachádzal. Svedok Q. K. síce tvrdil, že obžalovaný F. B. si najprv overoval, či predmetné vozidlo je otvorené a po zistení, že áno, do vozidla nastúpil, a následne toto vozidlo aj naštartoval; avšak tento svedok poprel, že by nejaký úsek tejto jazdy šoféroval aj obžalovaný F. B. s tým, že trval na tom, že predmetné vozidlo viedol len obžalovaný G. E.. Nemožno však opomenúť, že aj samotný obžalovaný F. B. výpoveď svojho syna výrazne spochybňoval a jej pravdivosť namietal dôvodiac to tým; že tento svedok do vozidla nastúpil až počas jazdy vozidlom po poľnej ceste, nie už v počiatku zmocnenia sa tohto vozidla týmito dvoma páchatelmi; a už počas výpovede tohto svedka vylučoval aj vyjadrenie tohto svedka, že tento svedok bol v tom čase opitý. Pri hodnotení vierohodnosti a dôveryhodnosti týchto výpovedí; či už samotného obžalovaného, tak aj jeho syna, svedka Q. K.; však nemožno vylúčiť; či už opätovne u obžalovaného F. B., ale predovšetkým u svedka Q. K., ako syna tohto obžalovaného; snahu svojou výpoveďou neuškodiť, alebo výslovne napomôcť obžalovanému F. B. vyvinieť sa, či zmierniť mieru jeho účasti na spáchaní žalovaného skutku. Okrem iného svedok Q. K. totiž vierohodne nevysvetlil rozpor vo svojej výpovedi v prípravnom konaní; kedy výslovne vypovedal, že po zistení obžalovaným F. B., že vozidlo je otvorené a že sa v ňom nachádzajú kľúče v zapaľovaní, tak tento obžalovaný vozidlo naštartoval; čo výslovne tento svedok Q. K. neuvádzal pri svojej výpovedi v konaní pred súdom a tento rozpor ani nijakým spôsobom racionálne nevysvetlil. Keďže tento svedok sa nepochybne vo vozidle nachádzal, tak len z toho dôvodu by mal mať vedomosť o tom, či vozidlo šoféroval aj jeho otec, teda obžalovaný F. B. a pokiaľ by si takúto podstatnú okolnosť už z rôznych dôvodov nepamätal, tak by takýmto spôsobom tento svedok odôvodnil túto rozpornosť. Naproti tomu zas svedok A. Q.; ktorý nemal byť v žiadnom, ani v príbuzenskom pomere a ani v inom obdobnom pomere s oboma obžalovanými; už jednoznačne vypovedal, že vozidlo viedli obaja títo obžalovaní, pričom najprv obžalovaný F. B. a následne aj obžalovaný G. E.. Tento svedok ešte navyše doplnil, že keď sa dopyčul na rómskej osade, že vozidlo odcudzil práve obžalovaný F. B., tak sa rozbehol na poľnú cestu, kde do vozidla nastúpil spoločne so svedkami R. K. a Q. K.. Výpoveď tohto svedka v tejto časti je pritom zhodná nielen s výpoveďou tohto svedka v prípravnom konaní, ale aj s výpoveďami oboch obžalovaných. Pri hodnotení výpovede tohto svedka nemožno nepoukázať zas na to; že tento svedok však nevedel jednoznačne vysvetliť nezrovnalosť svojej výpovede prezentovanej v konaní pred súdom oproti jeho výpovedi v prípravnom konaní; keďže svedok v prípravnom konaní tvrdil, že za volantom videl sedieť len obžalovaného G. E.; avšak na hlavnom pojednávaní opakovane uvádzal, a na tom zotrval aj po poukázaní na túto rozpornosť; že vozidlo viedol aj obžalovaný F. B. a neskôr aj rozviedol, že dané vozidlo viedol v poradí ako prvý obžalovaný F. B.. Svedok R. K. pritom v prípravnom konaní jednoznačne opísal, že vozidlo otvoril obžalovaný F. B., do tohto vozidla nastúpili obaja títo obžalovaní s tým, že vozidlo najprv šoféroval obžalovaný G. E. a následne sa vo vedení tohto vozidla, na poľnej ceste, tento obžalovaný vystriedal s obžalovaným F. B.. Tento svedok potvrdil aj ďalšiu významnú skutočnosť, že to bol práve obžalovaný G. E., kto šoféroval vozidlo v okamihu, keď narazilo do stromu. Zhoda panovala medzi výpoveďou obžalovaného F. B. so svedeckou výpoveďou ako svedka Q. K., jeho syna, tak aj svedka A. Q. aj v tom, že tento obžalovaný istý úsek danej jazdy vo vozidle sedel pri tomto svedkovi v zadnej časti tohto vozidla. Pokiaľ však výpovede niektorých svedkov aj nie sú úplne súladné, aj v takej rozhodujúcej okolnosti, či vozidlo šoféroval aj obžalovaný F. B.; avšak pokiaľ aj samotný obžalovaný F. B. potvrdzoval, že dané vozidlo istú dobu šoféroval aj on; tak súd mal za dostatočne preukázané, že vozidlo riadil aj tento obžalovaný.

Obžalovaný F. B. pritom ďalej konkretizoval, že jeho vedenie daného motorového vozidla spočívalo v tom, že vykonával jazdné manévry s volantom a že jeho spolujazdec, teda spoluobžalovaný G. E., mu zas ukazoval, ako používať pedále a takisto ako radiť rýchlosti prostredníctvom rýchlostnej páky. Túto časť výpovede obžalovaného F. B. pritom jednoznačne potvrdila aj výpoveď spoluobžalovaného G. E.. Obžalovaný F. B. ešte zdôraznil, že uvedené motorové vozidlo narazilo do stromu, avšak nevedel uviesť; keďže v tom momente sa mal nachádzať v zadnej časti vozidla pri svojom synovi, svedkovi Q. K.; kto v danom okamžiku šoféroval uvedené motorové vozidlo. Tento obžalovaný pritom dokonca pripustil aj tú možnosť, že uvedené vozidlo narazilo do stromu v tom okamihu, keď nebolo ani nikým ovládané. Po takomto náraze automobilu do stromu, pritom podľa udania tohto obžalovaného, tento dopravný prostriedok ponechali na mieste havárie a odišli preč.

Obrana tohto obžalovaného spočívala predovšetkým v jeho argumente, že neovláda vedenie motorových vozidiel a poukazoval v tejto súvislosti predovšetkým na svoje nepretržité niekoľkoročné výkony trestu odňatia slobody, ktoré mu mali, podľa jeho vyjadrenia, aj zabráňovať v získaní potrebných schopností a zručností na šoférovanie motorových vozidiel. Tento obžalovaný dokonca tvrdil, že aj samotný poškodený I. v prípravnom konaní vyslovil pochybnosti o schopnosti tohto obžalovaného bicyklovať sa, a nie to ešte o jeho spôsobilosti na vedenie motorového vozidla. Súd však takúto námietku obžalovaného nepovažoval za dôvodnú, pretože samotný fakt, že nejaká osoba nemá dostatočné schopnosti, či zručnosti na vedenie motorového vozidla; bez ohľadu na to, či je aj držiteľom vodičského preukazu; však sama osebe nevylučuje trestnoprávnu zodpovednosť tohto jednotlivca za spáchanie akéhokoľvek trestného činu touto osobou, spočívajúceho vo vedení motorového vozidla. Obaja títo obžalovaní totiž zhodne uviedli, že obžalovaný F. B. držal volant vozidla a obžalovaný G. E. tomuto obžalovanému ukazoval, akým spôsobom sa používajú pedále a zároveň aj to, akým spôsobom má radiť rýchlosti prostredníctvom rýchlostnej páky. Teda rozhodujúce bolo to zistenie súdu, že nielen z výpovede obžalovaného F. B.; ale aj z výpovede obžalovaného G. E., či aj z výpovedí časti svedkov, ktorí do vozidla nastúpili až počas jazdy na poľnej ceste; je nesporné, že obžalovaný F. B. uvedené vozidlo aj reálne viedol, pričom je absolútne nepodstatné; či tento obžalovaný viedol dané vozidlo len istý úsek a len po istý čas, a či prípadne jeho jazda bola v súlade s pravidlami cestnej premávky, čiže bezpečná; ale len ten fakt, že obžalovaný F. B. fakticky uvedené vozidlo viedol.

Obžalovaný takisto namietal, že napriek jeho návrhu v prípravnom konaní na vykonanie preskúšania na vedenie motorových vozidiel, mu takýto návrh zamietol ako prokurátor, či aj vyšetrovateľ PZ, čo tento obžalovaný výslovne považoval za nesprávny postup, nasvedčujúci až zaujatosti dozorujúceho prokurátora. Obžalovaný pritom ďalej poukazoval ešte aj na ten fakt, že zo spáchania stíhaného skutku ho mali usvedčovať aj tri pachové stopy, avšak obžalovaný takéto svoje vyjadrenie; čiže v zmysle toho, či takýto dôkaz ho mal vyvíňovať zo spáchania stíhaného skutku; ani bližšie nerozvedol. Obžalovaný teda ani nepredstrel prípadne svoju verziu, akým iným spôsobom, ako spáchaním tohto trestného činu týmto obžalovaným, by mohli byť zaistené v tomto vozidle jeho pachové stopy, pokiaľ by sa teda v tomto vozidle aj reálne nenachádzal. Obžalovaný pritom v súvislosti s týmto svojím argumentom poukazoval na ten fakt, že vo vozidle zas neboli zaistené pachové stopy obžalovaného G. E., napriek tomu, že uvedené vozidlo mal istú časť úseku cesty viesť aj tento obžalovaný. V tomto smere je potrebné prisvedčiť obhajobe tohto obžalovaného, že pokiaľ by účasť obžalovaného G. E. na spáchaní tohto trestného činu mala spočívať len v tom, že by obžalovanému F. B. len ukazoval, akým spôsobom sa nakladá s pedálmi a akým spôsobom sa prehadzujú rýchlosti prostredníctvom rýchlostnej páky, tak v takomto prípade by nemuseli byť na volante, či na rýchlostnej páke, prípadne aj na pedáloch, zaistené akékoľvek dôkazy umožňujúce identifikáciu páchatelov stíhaného skutku. Avšak obžalovaný G. E. mal aj reálne viesť predmetné motorové vozidlo; dokonca, ako podľa vyjadrenia obžalovaného F. B., tak aj podľa výpovede obžalovaného G. E.; vo väčšej miere ako obžalovaný F. B.. V tejto súvislosti však súd upriamuje pozornosť na to, že na usvedčenie páchatel'a, či viacerých páchatel'ov zo spáchania žalovaného konania, sa nevyžaduje rovnaký rozsah dôkazov u všetkých stíhaných páchatel'ov; a teda jedného páchatel'a môže usvedčovať jeden súhrn dôkazov a druhého páchatel'a zas iný komplex dôkazov; pričom môže ísť aj o druhovo odlišné dôkazy a aj celkový súhrn dôkazov môže byť u jedného páchatel'a väčší ako u druhého páchatel'a; avšak len tá okolnosť; že istý dôkaz usvedčuje jedného páchatel'a a ten istý dôkaz nebol zabezpečený aj u druhého páchatel'a; sama osebe nevylučuje trestnoprávnu zodpovednosť druhého páchatel'a. V danom prípade boli zaistené vo vozidle tri pachové stopy s tým, že podľa správy o výsledku porovnávania pachových stôp bola zistená pachová totožnosť, ale len jednej zo zaistených pachových stôp na mieste sedadla v danom motorovom vozidle, s porovnávacou pachovou stopou zaistenou práve od tohto obžalovaného, teda nie aj od obžalovaného G. E..

Obžalovaný F. B. pri svojej výpovedi v konaní pred súdom pritom potvrdil aj svoje požitie alkoholických nápojov vo výraznej miere, a to v podobe až osemnástich jeden a pollitrových fliaš ovocného vína; pričom obžalovaný neskôr spresnil, že toto víno vypil spoločne so svojim synovcom T. B. s tým, že on mal požiť deväť fliaš a jeho synovec mal takisto vypiť deväť fliaš. Obžalovaný však tvrdil, že napriek tomu, že sa necítil dobre, si požitie alkoholických nápojov pri vedení motorového vozidla vôbec neuvedomoval. Nemožno tiež opomenúť, že obžalovaný síce potvrdil, že sa podrobil dychovým skúškam na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu, avšak podľa vyjadrenia tohto obžalovaného tieto dychové skúšky mu mali vykonať príslušníci PZ až na ďalší deň. Podľa výsledkov dychových skúšok mal mať tento obžalovaný hodnotu etylalkoholu v dychu, po svojom zadržaní príslušníkmi PZ, od 0,65 mg/ l po 60 mg/ l, čo po prepočte zodpovedá hodnote 1,35 promile až 1,25 promile etylalkoholu v dychu. Nemožno v tejto súvislosti; odhliadnuc od vyjadrenia tohto obžalovaného a vychádzajúc len zo záznamov z vykonania týchto dychových skúšok; nepokázať ešte aj na to, že k spáchaniu žalovaného konania malo dôjsť dňa 05. 07. 2023 v čase približne okolo 22:50 hod; avšak jednotlivé tri dychové skúšky u tohto obžalovaného mali byť realizované s výrazným časovým odstupom od spáchania stíhaného konania; konkrétne prvá v čase o 00:38:18 hod., ďalšia v čase o 00:54:34 hod. a posledná v čase o 01:09:24 hod. dňa 06. 07. 2023 s tým, že aj keď vo veci nebolo vykonané znalecké dokazovanie z príslušného odboru a odvetvia, je nepopierateľné, že hodnota ovplyvnenia etylalkoholom tohto obžalovaného v čase spáchania stíhaného skutku mohla byť aj výrazne vyššia, ako tomu bolo v čase vykonania dychových skúšok v podstate na ďalší deň, ale reálne s niekoľkohodinovým odstupom od spáchania stíhaného konania.

Skutočnosť, že zas obžalovaný F. B. v čase spáchania stíhaného skutku nebol ani držiteľom vodičského oprávnenia, vyplynula nielen z evidenčnej karty tohto vodiča; ale to, že tento obžalovaný nie je ani držiteľom tohto vodičského oprávnenia, uvádzal opakovane aj samotný tento obžalovaný v konaní pred súdom. Najviac z tejto evidenčnej karty vodiča ešte navyše vyplýva, že tento obžalovaný; napriek tomu zisteniu, že nie je oprávnený na vedenie motorových vozidiel; sa dokonca opakovane aj mal dopustiť priestupkov na úseku cestnej premávky a to nielen ako chodec, ale aj ako vodič motorového vozidla. Obžalovaný však pri konfrontovaní s týmto faktom na súde však výslovne vylúčil dopustenie sa takýchto priestupkov; aj keď takéto svoje tvrdenie nijakým spôsobom hodnoverne nevysvetlil; napriek tomu, že ako páchatel týchto priestupkov v evidenčnej karte vodiča bol jednoznačne identifikovaný na základe dátumu narodenia.

Nielen samotné spáchanie posudzovaného skutku obžalovaným G. E., ale aj účasť obžalovaného F. B. na spáchaní tohto skutku zas jednoznačne preukazuje výpoveď obžalovaného G. E.. Výpovede oboch týchto obžalovaných boli do istej miery súladné a z hľadiska právneho posúdenia tohto skutku sa odlišovali len v nepodstatných detailoch. Tento obžalovaný teda vypovedal, že najprv sa išiel presvedčiť, či je vozidlo otvorené, obžalovaný F. B., a po potvrdení tejto skutočnosti, obaja vstúpili do tohto vozidla. Obžalovaný G. E. uviedol, že najprv viedol vozidlo on, následne obžalovaný F. B. a následne opätovne tento obžalovaný s tým, že tento obžalovaný, podľa svojho udania, vozidlo viedol aj v okamihu jeho nárazu do stromu. Tento obžalovaný pritom na hlavnom pojednávaní opakovane zotrval na svojom vyjadrení, že do stromu auto narazilo vtedy, keď ho viedol tento obžalovaný. Obžalovaný G. E. bol pritom vyzvaný na odstraňovanie rozporupností v jeho výpovediach; keďže, pokiaľ v prípravnom konaní tvrdil, že pri ceste naspäť v smere jazdy od obce Kamenná Poruba na obec D., k rodinnému domu poškodenému I., si s obžalovaným F. B. vymenil riadenie vozidla a obžalovaný F. B. sa usadil na miesto vodiča a vykonal jazdu v smere na obec I. O., pri ktorej ceste naspäť práve obžalovaný F. B. vrazil do stromu; avšak na hlavnom pojednávaní už tento obžalovaný tvrdil, že vozidlo v okamihu, keď narazilo do stromu, viedol tento obžalovaný. Túto jednu zásadnú nezrovnalosť obžalovaný G. E. vysvetľoval tým, že išlo o zjavne omylom zaprotokolované jeho vyjadrenie v zápisnici o výpovedi tohto obžalovaného v prípravnom konaní a jednoznačne zotrval na tom, že to bol práve on, kto viedol vozidlo v momente jeho nárazu do stromu. V tejto súvislosti pritom tento obžalovaný ešte dodal, že táto jeho výpoveď z prípravného konania mu nebola prečítaná a ani predložená na jej oboznámenie, ale len v hrubých rysoch ozrejmenej príslušníkmi PZ. Obžalovaný G. E. teda; na rozdiel od výpovede obžalovaného F. B.; jednoznačne trval na tom, že vozidlo viedol on sám, keď došlo k jeho nárazu do stromu; teda vôbec ani nepripustil, aby, ako to zas uvádzal obžalovaný F. B., prípadne mohlo dôjsť k poškodeniu tohto vozidla v dôsledku nárazu do stromu z dôvodu nejakého samovoľného pohybu tohto vozidla. Tento obžalovaný ešte vysvetlil, že k nárazu vozidla do stromu došlo z toho dôvodu, že počas ním vykonávanej jazdy mu volant stočil svedok R. K.. Obžalovaný G. E. ďalej vypovedal, že k odcudzeniu motorového vozidla poškodeného Kebu za účelom vykonania neoprávnenej jazdy dospeli obaja títo obžalovaní na základe

spoločného rozhodnutia; čiže opätovne výslovne nepotvrdil svoje vyjadrenie z prípravného konania, že s touto iniciatívou prišiel obžalovaný F. B., a tvrdil, že takto vypovedal v rámci prípravného konania samotný obžalovaný F. B.. Obžalovaný G. E. pritom výslovne vylúčil nejaké ovplyvňovanie jeho výpovede v prípravnom konaní príslušníkmi PZ, teda vypovedal, že v tomto štádiu trestného konania vypovedal dobrovoľne s tým; že na neho mal zvýšiť hlas len poškodený I.; a teda opakovane trval na tom, že stíhaný skutok spáchali obaja títo obžalovaní spoločne. Tento obžalovaný potvrdil aj ďalšie vyjadrenie obžalovaného F. B., že vo väčšej miere uvedené vozidlo viedol tento obžalovaný, teda obžalovaný G. E., ako obžalovaný F. B.. Zároveň tento obžalovaný potvrdil aj ďalšie tvrdenie obžalovaného F. B.; že tento síce nemá spôsobilosť na vedenie motorových vozidiel a že nemá byť ani držiteľom vodičského oprávnenia; avšak na druhej strane obžalovaný G. E. skonštatoval, že motorové vozidlo vie naštartovať každý. Obžalovaný G. E. takto vysvetlil, že obžalovaného F. B. v podstate navigoval, ako má stláčať pedále.

Zároveň aj obžalovaný G. E.; síce podľa jeho udania v oveľa nižšom množstve; potvrdil tiež svoje požitie alkoholických nápojov; so spresnením, že pil víno a vodku v podstate bezprostredne pred spáchaním stíhaného skutku, v čase od 19:00 hod. do 20:00 hod., a že do predmetného vozidla konkrétne nasadol v čase približne o 22:00 hod. Totožne ako obžalovaný F. B., aj tento obžalovaný tvrdil, že vplyv ním požitých alkoholických nápojov na svoje vodičské schopnosti si vôbec neuvedomoval. Aj u tohto obžalovaného bolo opätovne výsledkami dychových skúšok preukázané, že aj tento obžalovaný mal nameranú hodnotu etylalkoholu v dychu v rozmedzí od 0,69 mg/ l, 0,60 mg/ l až po hodnotu 0,58 mg/ l; čo po prepočte zodpovedá hodnote 1,44 promile, 1,25 promile až 1,21 promile; a to takisto troma dychovými skúškami vykonanými v čase o 00:38:42 hod., o 00:55:17 hod. a posledná v čase o 01:10:17 hod. dňa 06.07.2023; teda rovnako ako u obžalovaného F. B. s výrazným, niekoľkohodinovým odstupom od spáchania stíhaného skutku. Obžalovaný G. E. ešte navyš takisto potvrdil, že aj obžalovaný F. B. bol pod vplyvom alkoholických nápojov, aj keď mieru požitia alkoholických nápojov týmto obžalovaným, obžalovaný G. E. nevedel uviesť. Je však teda nespochybniteľné, že aj u obžalovaného G. E. hodnota etylalkoholu v dychu výrazne presiahla hodnotu jedného promile, ktorá hodnota podľa ustálenej súdnej praxe vylučuje bezpečné vedenie motorového vozidla, tak ako to predpokladá ustanovenie § 289 ods. 1 Trestného zákona.

V prípade tohto obžalovaného však k samotnému vedeniu cudzieho motorového vozidla týmto obžalovaným; bez súhlasu poškodeného I., ako aj pod vplyvom alkoholických nápojov; však pristúpil ešte aj ďalší podstatný fakt, majúci rozhodujúci význam na právne posúdenie tohto protiprávneho konania tohto obžalovaného. Nielen z evidenčnej karty tohto obžalovaného ako vodiča, ale predovšetkým z rozhodnutia Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou, č. p.: ORPZ-VT-ODI2-153/2022-P, zo dňa 09. 06. 2022, totiž jednoznačne vyplýva, že za priestupok spočívajúci v tom; že dňa 14. 03. 2022 pri cúvaní osobného motorového vozidla tento obžalovaný narazil zadnou časťou tohto vozidla do oplotenia cintorína; mu bol okrem pokuty uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 18 mesiacov od dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Keďže k nadobudnutiu právoplatnosti tohto rozhodnutia došlo v danom prípade v deň vydania tohto rozhodnutia, teda dňom 06. 06. 2022, je nesporné, že tento zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel tomuto obžalovanému plynul od dňa 09. 06. 2022 až do dňa 09. 12. 2023. Keďže skutku uvedeného pod bodom 3/ tohto rozsudku sa mal tento obžalovaný dopustiť dňa 05. 07. 2023; čiže jednoznačne počas plynutia takto uloženého mu zákazu vedenia motorových vozidiel príslušným policajným orgánom; je nepochybné, že takýmto svojím konaním sa tento obžalovaný dopustil aj prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Aj samotný tento obžalovaný pritom pri svojej výpovedi v konaní pred súdom jednoznačne potvrdil svoju vedomosť o plynutí mu tohto, policajným orgánom, uloženého zákazu šoférovať motorové vozidlá a to práve v čase, keď neoprávnene užíval cudzie motorové vozidlo patriace poškodenému I.. Na svoju obhajobu tento obžalovaný uvádzal, že v čase spáchania nejakého priestupku, za ktorý mu mal byť uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, mal len sedemnásť rokov s tým, že vozidlo viedol za prítomnosti svojho starého otca, že vtedy ani nemal požitie alkoholické nápoje a že svojím priestupkovým konaním ani nezavinil dopravnú nehodu. Z evidenčnej karty tohto obžalovaného ako vodiča pritom vyplýva, že pravdepodobne obžalovaný vo svojej výpovedi spomínal na takýto zákaz činnosti, ktorý mu bol uložený predchádzajúcim rozhodnutím príslušného dopravného inšpektorátu zo dňa 19. 05. 2020, avšak ktorý zákaz činnosti mu mal uplynúť už dňa 23. 07. 2021, teda ešte pred spáchaním žalovaného konania. Nemožno však opomenúť ešte ďalšiu podstatnú okolnosť; čo opätovne pripustil ako tento obžalovaný a ako to vyplývalo aj z vyššie uvedeného rozhodnutia príslušného policajného orgánu zo dňa 19. 05. 2020; že ešte pred týmto

posudzovaným zákazom vedenia motorových vozidiel na podklade rozhodnutia zo dňa 09. 06. 2022, bol tento obžalovaný priestupkovo sankcionovaný príslušným Dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva PZ už jedným zákazom činnosti vedenia motorových vozidiel uloženým v trvaní 12 mesiacov, čiže v dobe od 23. 07. 2020 do 23. 07. 2021, že obžalovaný, napriek svojmu dosiahnutému veku, bol už dvakrát takto priestupkovo postihnutý týmto sankčným opatrením.

Nepopierateľná v prípade oboch týchto obžalovaných zostala pritom predovšetkým tá skutočnosť; že ako obžalovaný F. B., tak aj spoluobžalovaný G. E.; nemali vopred udelené povolenie na užívanie motorového vozidla zn. N. M. od jeho vlastníka, ako aj držiteľa, teda od poškodeného I.. Takéto zistenie pritom potvrdzuje aj samotné vyjadrenie obžalovaného F. B., ako aj predovšetkým výpoveď obžalovaného G. E., že po príchode k tomuto zaparkovanému motorovému vozidlu vystúpil z rodinného domu poškodený I., pričom po spozorovaní tohto príchodu poškodeného, obaja títo obžalovaní utiekli k mostu a opätovne po zaregistrovaní, že tento poškodený sa naspäť vrátil do vnútra svojho obydla, tak vzápätí na to obaja obžalovaní vošli do interiéru tohto vozidla a vykonali neoprávnenú jazdu týmto dopravným prostriedkom. Teda títo obžalovaní nielenže nemali vopred, teda aj s istým časovým predstihom, udelený súhlas na vedenie tohto motorového vozidla; ale pokiaľ by sa teda obaja títo obžalovaní neobávali toho, že by im tento poškodený po ich spozorovaní aj nejakým spôsobom zamedzil vo vstupe do tohto vozidla; tak by predsa nevykonali prvotný útek z miesta zaparkovania daného motorového vozidla, ale naopak by to využili na to, aby si aj v tom momente vyžiadali zvolenie na užívanie tohto motorového vozidla od poškodeného I.. Obžalovaný F. B. síce namietal, že pred samotným nastúpením do tohto vozidla nemal vedomosť o tom, že uvedené vozidlo patrí tomuto poškodenému, a na svoju obranu zdôrazňoval predovšetkým tú okolnosť, že poškodenému I. mali jemu neznáme maloleté deti oznámiť, že niekto má záujem neoprávnene používať jeho motorové vozidlo. Avšak druhý obžalovaný, obžalovaný G. E., výslovne potvrdil, že mal vedomosť o tom, že uvedené motorové vozidlo vlastní poškodený I., že u tohto poškodeného dokonca aj pracoval a že ani v období predchádzajúcom spáchanému skutku nemal nikdy zvolenie od tohto poškodeného na užívanie uvedeného dopravného prostriedku. Síce do istej miery je dôvodné tvrdenie obžalovaného F. B., že poškodený I. naozaj nevykonal opatrenia za účelom zabránenia odcudzenia mu tohto vozidla; teda predovšetkým v podobe jeho vonkajšieho uzamknutia a prípadne aj vo vykonaní iných opatrení; avšak nepristúpenie k tomu zo strany poškodeného samo osebe neoprávňovalo a nedovoľovalo obžalovanému F. B., spoločne s obžalovaným G. E., zmocniť sa uvedeného motorového vozidla za účelom vykonania jazdy, teda ho po prechodnú dobu užívať. Poškodený I. pritom v súvislosti s tvrdením obžalovaného G. E. ešte dodal, že tento obžalovaný u neho niekedy pracoval a teda mal mať vedomosť o tom, že uvedený automobil je stále otvorený a že kľúče od vedenia tohto vozidla sú uložené v skrinke na sedadle spolujazdca. V súvislosti s obhajobnou argumentáciou obžalovaného F. B. zas tento poškodený vysvetlil, že v skorých ranných hodinách prichádzajú k jeho bydlisku na účel výkonu pracovnej činnosti jeho zamestnanci, a to niekedy ešte v dobe, keď spí, a teda, aby ho títo jeho zamestnanci za účelom prevzatia tohto vozidla nerušili v nočnom odpočinku, tak uvedené vozidlo ponecháva otvorené a kľúče sú uložené v skrinke na sedadle spolujazdca s tým, že ešte dodal, že uvedené vozidlo nemá k dispozícii náhradné kľúče.

Súd ešte navyše poznamenáva, že pre právne posúdenie konania oboch obžalovaných nie je natoľko rozhodujúce, kto ako prvý z týchto dvoch páchatel'ov navrhol, že sa zmocnia daného motorového vozidla a kto z týchto dvoch páchatel'ov následne aj v akej miere viedol dané motorové vozidlo; keďže je nepochybné, že tohto konania sa obaja títo obžalovaní dopustili vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a teda nie prípadne ako účastníci na tomto trestnom čine podľa ustanovenia § 21 Trestného zákona; keďže v prípade spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Takéto zistenia, ktoré súd v rámci tohto dokazovania na súde aj preveroval, by mohli mať vplyv len na rozhodovanie súdu o druhu a výmere trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, teda na posúdenie, akou konkrétnou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu daného trestného činu a podľa takéhoto ustálenia aj následne pristúpiť k ukladaniu trestu, zohľadniac zásadu primeranosti a proporcionality.

Súd pritom v ďalšom štádiu súdneho konania; aj keď takýto návrh nebol vznesený ani zo strany prokurátora, tak ani zo strany obhajoby; doplnil dokazovanie, keďže nadobudol pochybnosti ako o hodnote motorového vozidla zn. N. M., tak aj o výške spôsobenej škody na ňom, keďže dospel k názoru, že odborné vyjadrenia vypracované k ustáleniu týchto súm spoločnosťou N., ako

autorizovaným predajcom tejto značky, ako aj spoločnosťou N. s. r. o. v prípravnom konaní, sú nepostačujúce. Z tohto dôvodu si preto súd vyžiadala vo veci odborné vyjadrenie na ustálenie tejto otázky; keďže ako samotná hodnota motorového vozidla, tak aj výška spôsobenej škody na danom vozidle; je v posudzovanej trestnej veci rozhodujúcim kvalifikačným momentom. Znalec R. I. vo svojom odbornom vyjadrení; na rozdiel od odborných stanovísk, na základe ktorých bola v obžalobnom návrhu vyčíslená hodnota motorového vozidla, ako aj výška spôsobenej škody na sumu 3.500,00 eur; výrazne znížil takto ustálené sumy; a to ako hodnotu motorového vozidla, tak aj výšku spôsobenej škody na tomto vozidle; pričom obe tieto hodnoty určil v rovnakej sume 858,00 eur. Z uvedeného dôvodu, bez ohľadu na to; ako už bolo vyššie uvedené, že obžalovaný F. B. urobil vyhlásenie o nevine a obžalovaný G. E. zas neurobil žiadne vyhlásenie k tomuto skutku rozsudku; preto súd upravil právnu kvalifikáciu posudzovaného skutku, a teda žalované protiprávne konanie oboch týchto obžalovaných právne posúdil pre nich priaznivejšie, teda v prospech oboch týchto obžalovaných. Súd už len na okraj poznamenáva, že v zmysle ustanovenia § 284 ods. 2 Trestného poriadku obžalovaného, resp. obžalovaných, treba na možnosť prípadného iného právneho posúdenia žalovaného konania upozorniť pred tým, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené len v tom prípade; ak súd skutok mieni posudzovať prísnejšie, teda nie miernejšie; čiže ako v prejednávacom prípade, nie podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ale len podľa základnej skutkovej podstaty toho istého trestného činu podľa ustanovenia § 216 ods. 1 Trestného zákona.

Zhrnúc vyššie uvedené výsledky dokazovania tak súd dospel k záveru, že obžalovaný F. B., ako aj obžalovaný G. E. tým, že sa neoprávnene zmocnili motorového vozidla, patriaceho poškodenému I.; s ktorým následne aj vykonali jazdu v smere od obce D. na obec I. O. a vzápätí späť na to v smere na obec D., pričom s týmto motorovým vozidlom obžalovaný G. E. narazil aj do stromu, čím spôsobil poškodenia na tomto motorovom vozidle poškodeného I., bližšie konkretizované v podanom odbornom vyjadrení znalca R. I.; a teda týmto konaním na tomto motorovom vozidle v hodnote 858,00 eur spôsobili škodu v tej istej sume; po objektívnej stránke naplnili základnú skutkovú podstatu posudzovaného trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa ustanovenia § 216 ods. 1 Trestného zákona. Keďže, ako už bolo vyššie konštatované; všeobecná hodnota daného motorového vozidla, ako aj samotná výška spôsobenej škody; bola znalcom Ing. Kováčom v jeho odbornom vyjadrení ustálená na sumu 858, 00 eur, čo zodpovedá len hodnote „malej škody,“ čiže to nedosiahlo ešte hodnotu „väčšej škody;“ na rozdiel od obžalobného návrhu, súd takéto protiprávne konanie oboch týchto obžalovaných právne posúdil ako trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, teda nie aj podľa prísnejšej právnej kvalifikácie, čiže v zmysle obžalobou pôvodne navrhovanej právnej kvalifikácie tohto konania podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty toho istého trestného činu aj podľa ustanovenia § 216 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Keďže obaja títo obžalovaní mali zároveň v čase spáchania tohto skutku aj pozitívne alkoholické nápoje v množstve prevyšujúcom jedno promile; ktorá hodnota podľa ustálenej súdnej praxe predstavuje hodnotu, ktorá užívateľov týchto nápojov ako vodičov vylučuje z bezpečného vedenia motorových vozidiel; tak obaja títo obžalovaní svojím konaním naplnili aj všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný G. E. bol navyše zároveň rozhodnutím príslušného policajného orgánu priestupkovo postihnutý aj uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá; pričom stíhaného skutku sa tento obžalovaný dopustil práve počas plynutia tohto zákazu činnosti, čo si mal mať tento obžalovaný aj uvedomovať; uvedené protiprávne konanie len tohto obžalovaného bolo potrebné právne kvalifikovať aj ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa ustanovenia § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Všetci štyria obžalovaní sa všetkých vyššie uvedených skutkov pod bodmi 1/, 2/ a 3/ tohto rozsudku dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chceli vyššie uvedeným spôsobom porušiť, alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom.

Obžalovaní sa skutkov dopustili ako trestne zodpovedné subjekty.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

V prípade obžalovaného ml. A. B. súd zistil, že tento je z miesta svojho trvalého bydliska hodnotený záporne s tým, že po úmrtí jeho matky sa jeho správanie zhoršilo v zmysle vyhľadávania príležitostí na

páchanie trestnej činnosti krádeže, ako aj v nadmernom požívaní alkoholických nápojov, ktoré by malo byť spúšťačom agresívneho konania.

Tento mladistvý obžalovaný je aj Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, a to opakovane, posudzovaný skôr negatívne. Podľa správy tohto štátneho orgánu sa tento mladistvý obžalovaný v minulosti v menšej miere dopúšťal záškoláctva s tým, že v júni roku 2023 ukončil povinnú školskú dochádzku a od 01. 09. 2023 sa stal žiakom strednej školy a to konkrétne Spojenej školy v D.. Podľa správy tohto štátneho orgánu bol tento mladistvý obžalovaný v roku 2017 a v roku 2023 uznaný za vinného z priestupku, avšak v čase podania tejto správy v prípravnom konaní ku dňu 26. 09. 2023 nebol ešte súdne trestaný. Tento mladistvý obžalovaný bol už v prípravnom konaní spoločne posudzovanou osobou na účely výplaty dávok v hmotnej núdzi s tým, že prídavok na dieťa mal byť vyplácaný prostredníctvom osobitného príjemcu. Podľa najnovšej správy, zabezpečenej v rámci súdneho konania, tento mladistvý obžalovaný už nežije v spoločnej domácnosti so svojim otcom A. B. st., ale so svojou družkou I. S., ktorej sa malo dňa 02. 03. 2024 narodiť ich spoločné dieťa, pričom tento obžalovaný nie je síce oficiálne uvedený ako otec tohto maloletého dieťa v rodnom liste, avšak mladistvý obžalovaný otcovstvo k tomuto maloletému dieťaťu priznáva a poskytuje mu potrebnú opateru.

Samotnou touto strednou školou je tento mladistvý obžalovaný ako žiak hodnotený viac menej negatívne s tým, že jeho správanie je neadekvátne, že tento sa dopúšťa verbálnej agresie voči spolužiakom, ako aj voči učiteľom tejto školy s tým, že je aj výbušnej povahy. Táto stredná škola takisto potvrdila, že tento žiak v mesiaci september roku 2023 mal až 48 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Tento mladistvý obžalovaný, a to napriek svojmu dosiahnutému veku, bol do doby rozhodovania súdu vo veci samej, už štyrikrát priestupkovo postihnutý a to dvakrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a dvakrát za priestupok proti majetku.

Z odpisu z registra trestov, ako aj z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/41/2023, súd zistil, že tento obžalovaný bol prvýkrát odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/41/2023, zo dňa 26. 03. 2024, ktorý v uvedený deň u tohto mladistvého obžalovaného aj nadobudol právoplatnosť, a to za skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 11. 01. 2023 a ktorý súd právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Za uvedený skutok bol tomuto obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín. Tento druh trestu, vzhľadom na dátum vyhlásenia tohto rozhodnutia a dátum rozhodovania súdu v prejednávanej trestnej veci, nebol tomuto mladistvému obžalovanému ešte ani nariadený.

Z vyššie uvedeného odsúdenia teda súd zistil, že pred spáchaním skutku v bode 1/ tohto rozsudku dňa 28. 08. 2023, bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok tunajšieho súdu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/41/2023, zo dňa 26. 03. 2024 a že medzi týmito dvoma skutkami nie je ani objektívna a ani subjektívna súvislosť na to, aby oba tieto skutky bolo možné prípadne posúdiť ako čiastkové útoky toho istého pokračovacieho trestného činu.

Z týchto faktov je teda nepochybné, že za stíhaný tento jeden skutok v prejednávanej trestnej veci je tomuto mladistvému obžalovanému nevyhnutné uložiť súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, a to podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, keďže k spáchaniu tohto skutku došlo skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 2T/41/2023 dňa 26. 03. 2024. Je potrebné poznamenať, že obžalovanému; vzhľadom na dobu vyhlásenia tohto iného súdneho rozhodnutia tunajšieho súdu, a čas vyhlásenia rozhodnutia v prejednávanej trestnej veci, keďže medzi týmito momentmi uplynula doba približne jedného mesiaca; tento druh trestu v inej trestnej veci tunajšieho súdu ani nebol ešte nariadený; čiže je zrejmé, že na uvedené iné odsúdenie sa ani nemôže eventuálne vzťahovať fikcia neodsúdenia.

Tomuto obžalovanému pritom poľahčovalo, s prihliadnutím na ukladanie mu súhrnného trestu, že sa k spáchaniu oboch skutkov; teda aj vo vzťahu k skutku, za ktorý súd ukladal súhrnný trest; priznal a ich spáchanie aj úprimne oľutoval (§ 36 písm. l / Trestného zákona). Keďže pred spáchaním tohto skutku; ako ani pred dopustením sa skutku, za ktorý bol súdne potrestaný súdnym rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 2T/41/2023, zo dňa 26. 03. 2024; nebol tento mladistvý obžalovaný ešte súdne trestaný; aj keď zas nemožno opomenúť, že už bol opakovane priestupkovo postihnutý a aj celkovo

bol negatívne hodnotený, počnúc miestom svojho trvalého bydliska, pokračujúc príslušným štátnym orgánom starostlivosti o maloletých a mladistvých a končiac ním navštevovanou strednou školou; čo súd napriek týmto negatívnym charakteristikám posúdil ako vedenie riadneho spôsobu života, ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j) Trestného zákona. Ako jedinú priťažujúcu okolnosť súd zhodnotil to, že tento mladistvý páchatel sa dopustil viacerých trestných činov podľa ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona.

Z tohto dôvodu teda u tohto mladistvého obžalovaného nastala prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona. Ako najprísnejšie posudzovaný trestný čin pri ukladaní súhrnného trestu súd vyhodnotil u tohto mladistvého obžalovaného prečin porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 194 ods. 1 Trestného zákona. Základnú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody pri tomto trestom čine bolo potrebné najprv upraviť, vychádzajú z ustanovenia § 117 ods.1 Trestného zákona, teda znížiť celkovú výmeru trestu odňatia slobody o jednu polovicu; čiže mu ukladať trest odňatia slobody do jedného roka; a vzápätí na to uplatniť ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, teda znížiť hornú hranicu už takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu, čiže výsledná trestná sadzba trestu odňatia slobody u tohto mladistvého obžalovaného by bola do ôsmich mesiacov.

Pri rozhodovaní súdu o konkrétnom druhu a výmere trestu, súd zohľadnil viacero faktorov. Nemožno v prvom rade opomenúť to, že tento mladistvý obžalovaný, napriek dosiahnutému veku, sa opakovane už mal dopustiť priestupkov, a to ako proti občianskemu spolunažívaniu, tak aj proti majetku. Nepriaznivo u tohto mladistvého obžalovaného súd vyhodnotil aj to, že tento; ako už bolo aj vyššie uvedené; bol negatívne hodnotený všetkými vo veci podanými správami; a to počnúc z miesta jeho trvalého bydliska, príslušným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, ako aj ním navštevovanou strednou školou. Na druhej strane v jeho prospech súd vyhodnotil to; že ako skutok v prejednávanej trestnej veci, tak aj skutok, za ktorý bol odsúdený súdnym rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 2T/41/2023, zo dňa 26. 03. 2024; bol menšej závažnosti a že oboch týchto skutkov sa tento mladistvý obžalovaný dopustil vo forme spolupáchatelstva s inými páchatelmi. Zároveň sa tento mladistvý obžalovaný v prejednanom trestnom konaní dopustil len jedného skutku a zároveň v trestnom konaní, vo vzťahu ku ktorému súd ukladal súhrnný trest, tiež len jedného skutku. Nemožno opomenúť ešte aj tú podstatnú skutočnosť, že tesne pred vyhlásením tohto rozhodnutia vo veci samej sa tento mladistvý obžalovaný mal stať otcom maloletého dieťa, ktorému mal poskytovať aj potrebnú starostlivosť. Teda súd je toho názoru, že uloženie akéhokoľvek druhu trestu by mohlo zásadným spôsobom ovplyvniť starostlivosť tohto mladistvého obžalovaného o tohto svojho novonarodeného syna. Keďže však tento mladistvý obžalovaný aj v čase rozhodovania súdu vo veci samej v prejednávanej trestnej veci bol naďalej mladistvým páchatelom; súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, hoc s uložením probačného dohľadu, by však bolo neprimerane prísne.

Vychádzajúc z výpočtu základných druhov trestov; ktoré možno uložiť mladistvým páchatelom, tak ako sú upravené v ustanovení § 109 Trestného zákona; z ktorého zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že ako prvý druh trestu v poradí má byť mladistvému páchatelovi uložený trest povinnej práce; s ktorým uložením tento mladistvý obžalovaný aj súhlasil; pričom tento sa výslovne odmietol podrobiť trestu domáceho väzenia; súd dospel k názoru, že na nápravu tohto mladistvého páchatela je potrebné uložiť mu trest povinnej práce, a to ako súhrnný.

Keďže predchádzajúcim súdnym rozhodnutím bol tomuto obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín; vychádzajúc predovšetkým z ustanovenia § 111 Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 54 Trestného zákona; súd považoval za primeraný a adekvátny tento druh trestu blížiaci sa k hornej hranici výmery trestnej sadzby tohto druhu trestu u mladistvých páchatelov, teda vo výmere 130 hodín.

Súd pochopiteľne, ako súčasť tohto druhu trestu, považoval za dôvodné na posilnenie výchovného účelu tohto druhu trestu, tomuto obžalovanému uložiť aj najobvyklejšiu povinnosť ukladanú pri tomto druhu trestu, a to spočívajúcu v povinnosti nahradiť podľa svojich síl a schopností spôsobenú škodu. Za najdôležitejšiu povinnosť však súd považoval uloženie tomuto mladistvému obžalovanému povinnosti v zákaze požívania alkoholických nápojov, a to reflektujúc na znalecký posudok z odvetvia psychiatrie na toho mladistvého obžalovaného.

Súd len pripomína; že pokiaľ by ml. obžalovaný v čase výkonu tohto druhu trestu nevedol riadny život, zavinene by nevykonával práce v určenom rozsahu alebo by nespĺnil vyššie vymenované povinnosti súdom; tak sa mu v zmysle ustanovenia § 55 ods. 4 Trestného zákona tento druh trestu, alebo jeho zvyšok premení na nepodmienečný trest odňatia slobody v tam upravenom rozmedzí.

Súd pochopiteľne, keďže tomuto mladistvému obžalovanému ukladal súhrnný trest, zároveň zrušil aj výrok o treste uložený tomuto mladistvému obžalovanému predchádzajúcim súdnym rozhodnutím toho istého súdu č. k. 2T/41/2023- 364, zo dňa 26. 03. 2024.

Obžalovaný A. E. je z miesta svojho trvalého bydliska; ako všetci obžalovaní, okrem obžalovaného G. E.; hodnotený výrazne negatívne s tým, že výslovne vyhladáva trestnú činnosť, ako aj fyzické ataky.

Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice je zas tento obžalovaný hodnotený skôr pozitívne s tým, že mu nebol uložený žiaden disciplinárny trest a ani žiadna disciplinárna odmena.

Tento obžalovaný bol do času rozhodovania súdu v tejto trestnej veci dohromady osemnásťkrát priestupkovo postihnutý; a to sedemkrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, päťkrát za priestupky proti majetku, trikrát za priestupky na úseku cestnej premávky, raz za priestupok proti verejnému poriadku a jedenkrát za priestupok na úseku verejného zdravotníctva.

Tento obžalovaný pritom v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej v tejto trestnej veci vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov, uložený mu Trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 13T/52/2023-100, zo dňa 26. 09. 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 12. 2023. Tento trest odňatia slobody tento obžalovaný začal vykonávať dňa 18. 12. 2023 a mal by ho vykonávať do dňa 17. 10. 2024.

Z odpisu registra trestov, ako aj z pripojených spisov tunajšieho súdu súd zistil, že tento obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný. K jeho posledným odsúdeniam patrí jeho súdne potrestanie Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/74/2021, zo dňa 27. 12. 2021, právoplatným dňa 25. 01. 2022, ktorým bol tento obžalovaný odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorým rozhodnutím bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu, vzhľadom na jeho odsúdenie Trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 2T/11/2020, zo dňa 23. 02. 2021, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a šiestich mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, ktoré však primárne odsúdenie však už bolo zahladené.

Nasledujúcim súdnym rozhodnutím tohto obžalovaného bolo jeho súdne sankcionovanie Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/29/2022, zo dňa 06. 05. 2022, s právoplatnosťou dňa 03. 06. 2022, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za ktorý trestný čin bol tomuto obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní ôsmich mesiacov nepodmienečne s tým, že tento trest mal tento obžalovaný vykonať dňa 30. 04. 2023.

V poradí ako posledným odsúdením tohto obžalovaného bolo jeho súdne potrestanie opätovne Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13T/52/2023–100, zo dňa 26. 09. 2023, ktorý bol tomuto obžalovanému doručený dňa 06. 10. 2023 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 12. 2023. Týmto súdnym rozhodnutím bol tomuto obžalovanému, opätovne za totožný trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona vymieraný trest odňatia slobody vo výmere desiatich mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol týmto súdnym rozhodnutím potrestaný za jeden skutok, ktorého sa dopustil dňa 24. 07. 2023, pričom ako už bolo aj vyššie konštatované, trestný rozkaz bol tomuto obžalovanému doručený dňa 06. 10. 2023 a nadobudol právoplatnosť dňa 13. 12. 2023.

Keďže skutky v prejednávanej trestnej veci; a to konkrétne pod bodom 1/ rozsudku, obžalovaný A. E. spáchal dňa 28. 08. 2023 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona; a skutok pod bodom 2/ tohto rozsudku zas dňa 14. 08. 2023 samostatne; je tak nesporné, že oboch týchto žalovaných skutkov sa obžalovaný dopustil ešte pred doručením Trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad

Topľou, č. k. 13T/52/2023-100, zo dňa 26. 09. 2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 06. 10. 2023. Z uvedených zistení teda vyplýva, že vo vzťahu k tomuto predchádzajúcemu odsúdeniu tohto obžalovaného, boli splnené všetky podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, a to podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Súd už len na okraj poznamenáva, že ako skutok v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 13T/52/2023, tak aj oba skutky v prejednávanej trestnej veci neboli zločinmi, ale len prečinmi, a teda ani neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Súd takisto všetky tieto tri posudzované skutky nepovažoval za pokračovanie toho istého trestného činu, keďže medzi týmito; eventuálne čiastkovými útokmi toho istého páchatela; bola síce blízka časová súvislosť; ale podľa názoru súdu absentovali iné faktory na definovanie posudzovaného trestného činu ako pokračovacieho trestného činu v zmysle ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona.

Ako jedinou poľahčujúcou okolnosť u tohto obžalovaného súd posúdil to, že tento obžalovaný sa k spáchaniu všetkých stíhaných skutkov, z ktorých bol obvinený, priznal a ich spáchanie aj úprimne oľutoval (§ 36 písm. l / Trestného zákona). Za priťažujúcu okolnosť u tohto obžalovaného súd považoval jednak to, že tento obžalovaný bol odsúdený za viacero trestných činov, čo súd posúdil ako priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona. Keďže tento obžalovaný bol už v minulosti viackrát súdne trestaný, zároveň súd ako ďalšiu priťažujúcu okolnosť vyhodnotil jeho predchádzajúce odsúdenia podľa ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona.

U tohto obžalovaného tak nastala prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Najprísnejšie trestaným trestným činom; za ktorý bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať trest, teda v rámci súhrnného trestu; bol pritom prečin porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 194 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý trestný čin možno jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od jedného roka do piatich rokov. Po úprave tejto trestnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, tak bolo potrebné obžalovanému A. E. ukladať trest odňatia slobody od dvoch rokov a štyroch mesiacov do piatich rokov.

Pri rozhodovaní súdu o konkrétnom druhu a výmere trestu, ktorý by sa mal uložiť tomuto obžalovanému, súd musel prihliadať, odhliadnuc od preukázaných poľahčujúcich, či priťažujúcich okolností, na viacero zistení. V neprospech tohto obžalovaného súd vyhodnotil najprv to, že tento obžalovaný, napriek dosiahnutému veku, už bol; odhliadnuc od odsúdenia, vo vzťahu ku ktorému súd v prejednávanej trestnej veci ukladal súhrnný trest; viackrát, celkovo až šesťkrát súdne trestaný. Na tohto obžalovaného bolo pritom najprv opakovane pôsobené podmieneným výkonom trestu odňatia slobody, viackrát bolo aj upustené od uloženia, či už súhrnného alebo ďalšieho trestu. Obžalovaný už pritom vykonával aj nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom po výkone tohto trestu a po jeho prepustení na slobodu mal tento obžalovaný v krátkom časovom úseku spáchať ďalšie skutky; či už v prejedávanej trestnej veci, alebo vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 13T/52/2023. V neprospech tohto obžalovaného; oproti ostatným páchatelom; teda bolo potrebné vyhodnotiť ešte aj to, že stíhaných skutkov pod bodom 1/ a pod bodom 2/ tohto rozsudku; sa tento obžalovaný dopustil v krátkom časovom intervale od dopustenia sa skutkov, za ktoré bol súdne potrestaný poslednými súdnymi rozhodnutiami. Teda je zjavné, že predchádzajúce odsúdenia tohto páchatela, a to aj nepodmienečným trestom odňatia slobody, tohto neodradili od páchania totožnej trestnej činnosti. Tento obžalovaný je navyše negatívne hodnotený aj z miesta svojho trvalého bydliska, pričom v minulosti bol nielen súdne trestaný, ale viackrát aj priestupkovo postihnutý. Tento obžalovaný, opätovne oproti ostatným páchatelom, nemá vo svojej opatere žiadnu inú osobu, teda predovšetkým maloleté dieťa. Tento obžalovaný nemá ani žiaden zdroj príjmu, a je teda pravdepodobné, že by sa trestnou činnosťou minimálne pokúšal zabezpečiť si svoje základné životné potreby. Súd pritom v prospech tohto obžalovaného; okrem zákonných poľahčujúcich okolností podľa ustanovenia § 36 Trestného zákona; nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by bolo potrebné takto vyhodnotiť.

Na druhej strane musel súd zobrať do úvahy výmeru trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá po jej úprave v zmysle ustanovenia § 38 od. 4 Trestného zákona bola pomerne prísna, a to aj s ohľadom na závažnosť prejednávanej protiprávneho konania tohto obžalovaného. Súd musel prihliadať aj na tú podstatnú skutočnosť; že odhliadnuc od súdneho potrestania tunajšieho súdu sp. zn. 13T52/2023, zo dňa 26.09. 2023, vo vzťahu ku ktorému musel súd ukladať súhrnný trest; do doby jeho súdneho potrestania Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/29/2022, zo dňa 06. 05. 2022; tomuto

nebol doposiaľ ukladaný trest odňatia slobody spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, a to dokonca niekoľkoročný. Zároveň, vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu, bolo potrebné zohľadniť aj už uloženú výmeru trestu odňatia slobody, ktorá bola tomuto obžalovanému vymeraná Trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 13T/52/2023–100, zo dňa 26. 09. 2003, teda výmeru trestu odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov, a ktorý trest by už mal byť obsiahnutý aj vo výmere tohto súhrnného trestu.

S prihliadnutím teda aj na dosiahnutý vek tohto obžalovaného, v kontexte s jeho predchádzajúcimi súdnymi potrestaniami; teda súd dospel k názoru, že primeraným a adekvátnym bude trest odňatia slobody len tesne nad upravenou dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšie trestaného trestného činu, a to konkrétne v trvaní dvoch rokov a ôsmich mesiacov, a to ako trest súhrnný.

Súd už len na okraj poznamená, že rozhodovacia prax na území Slovenskej republiky sa neprikláňa k ukládaniu trestov pri hornej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody; či už základnej alebo nejakým spôsobom upravovanej; a to aj u tých páchatel'ov trestnej činnosti, ktorí boli nespočetnekrát, aj za takú istú trestnú činnosť, súdne trestaní; hoci by to inak odôvodňovali všetky okolnosti prípadu, ako aj predovšetkým pomery páchatel'ov, teda predovšetkým ich predchádzajúce súdne potrestania.

Keďže vo vzťahu k súdnemu potrestaniu tohto obžalovaného Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 26. 09.2 023, č. k. 13T/52/2023 -100, súd ukladal súhrnný trest, súčasne v tomto súdnom rozhodnutí zrušil výrok o treste v tomto trestnom rozkaze tunajšieho súdu, a to vychádzajúc z ustanovenia § 42 ods.2 Trestného zákona.

Tento obžalovaný bol v období posledných desiatich rokov pred spáchaním stíhaných skutkov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto ho súd na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný F. B. je z miesta svojho trvalého bydliska hodnotený výrazne negatívne s tým, že sa dopúšťa trestnej činnosti a zároveň by mal aj nadmerne požívať alkoholické nápoje.

Opätovne, ako obžalovaný A. E., aj tento obžalovaný bol hodnotený Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice, avšak oproti obžalovanému A. E., horšie a viac-menej negatívne s tým, že mu doposiaľ nebol uložený žiaden disciplinárny trest a ani žiadna disciplinárna odmena.

Tento obžalovaný bol pritom v minulosti aj sedemkrát priestupkovo postihnutý za rôzne druhy priestupkov, a to nielen majetkového charakteru, ale aj proti verejnému poriadku, za priestupky spočívajúce v porušení povinnosti chodcov, či v rušení nočného kl'udu.

Tento obžalovaný bol doposiaľ už dvadsaťkrát súdne trestaný. Medzi jeho posledné odsúdenia patrí predovšetkým jeho súdne sankcionovanie Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/118/2017, zo dňa 13. 06. 2018, v spojení s uznesením nadriadeného súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. 11. 2018. Týmto rozhodnutím boli tomuto obžalovanému za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ako aj za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov a šiestich mesiacov. Ďalším v poradí bolo odsúdenie tohto obžalovaného Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/55/2018, zo dňa 05. 12. 2018, právoplatným dňa 07. 12. 2018, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, a to opätovne na niekoľkoročný nepodmienečný trest odňatia slobody, v trvaní piatich rokov a troch mesiacov. Ďalším v poradí súdnym potrestaním tohto obžalovaného bolo jeho súdne odsúdenie Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1T/134/2019-275, zo dňa 18. 12. 2019, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, a to za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V prípade tohto odsúdenia však obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho odsúdenie rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 13T/55/2018, zo dňa 05. 12. 2018. Posledným jeho odsúdením bolo pritom jeho súdne potrestanie Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/113/2017-226, zo dňa 18. 12. 2019; ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, teda dňa 18. 12. 2019; za skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej

slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Týmto rozsudkom bolo obžalovanému opätovne upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže súd považoval odsúdenie tohto obžalovaného rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 13T/55/2018, zo dňa 05. 12. 2018, na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatela za dostatočné.

Tomuto obžalovanému pritom poľahčovalo, že tento sa k spáchaniu skutku 1/ rozsudku výslovne priznal a jeho spáchanie oľutoval; a aj keď v prípade skutku 3/ rozsudku síce urobil vyhlásenie o nevine, avšak následne v rámci svojej súvislej výpovede sa aj k tomuto skutku priznal a pri využití svojho práva posledného slova spáchanie oboch týchto skutkov aj oľutoval. Súd tak z tohto dôvodu by považoval za neprimerane prísne, pokiaľ by obžalovanému v prípade oboch stíhaných skutkov nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle priznania sa a úprimného oľutovania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 36 písm. l) Trestného zákona. Iné poľahčujúce okolnosti u tohto obžalovaného, teda napríklad v podobe náhrady spôsobenej škody podľa ustanovenia § 36 písm. k) Trestného zákona, súd nezistil. Tomuto obžalovanému zas priťažovalo, že spáchal viaceré trestné činy v zmysle ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona. Ďalšou priťažujúcou okolnosťou u tohto obžalovaného bola tá skutočnosť, že tento obžalovaný už bol za trestné činy odsúdený v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona.

U tohto obžalovaného tak takisto nastala prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. Z tohto dôvodu základnú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody najprísnejšie posudzovaného trestného činu, a to prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, v trvaní od jedného roka do piatich rokov, bolo potrebné upraviť a obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere od dvoch rokov a štyroch mesiacov do piatich rokov.

Keďže na rozdiel od ostatných páchatel'ov, stíhané skutky pod bodmi 1/ a 3/ tohto rozsudku, tento obžalovaný nespáchal skôr, ako by bol odsúdený za iný svoj trestný čin právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím, nebolo dôvodné tomuto obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona. Avšak tento obžalovaný spáchal v prípade skutkov 1/ a 3/ tohto rozsudku viac trestných činov, ktoré boli iba prečinmi, teda mu bolo potrebné ukladať samostatný úhrnný trest v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní súdu o adekvátnosti druhu, ako aj dĺžky trestu tomuto obžalovanému opätovne bolo nevyhnutné prihliadať v prvom rade na jeho početné predchádzajúce odsúdenia v počte dokonca dvadsiatich. Tento obžalovaný bol pritom v minulosti opakovane vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní niekoľkých rokov a napriek tejto skutočnosti sa opakovane dopustil aj dvoch skutkov v prejednávanej trestnej veci. Za rozhodujúcu skutočnosť považoval pritom súd ten fakt, že poslednými dvoma odsúdeniami bolo tomuto obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu, teda ako keby týmito rozhodnutiami nebol tento obžalovaný ani súdne potrestaný. Tento obžalovaný pritom spáchal dva skutky, aj keď menšej závažnosti. Zároveň v prípade skutku 3/ rozsudku je nepochybné, že tento obžalovaný v menšej miere ako obžalovaný G. E., viedol motorové vozidlo poškodeného I.; aj keď je zas nesporné, že to bol práve tento obžalovaný, ktorý ako prvý nasadol do tohto vozidla; ale z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že viedol uvedené motorové vozidlo kratší úsek pravdepodobne z toho dôvodu, že nemal mať dostatočné skúsenosti a znalosti ovládania motorového vozidla. Nemožno neprihliadať aj na negatívne správy tohto obžalovaného z miesta jeho trvalého bydliska; predchádzajúce aj početné priestupkové postihnutia, ako aj na už vyššie spomenutú skutočnosť; že tento už bol v podstate opakovane súdne potrestaný nepodmienečnými trestami odňatia slobody, a to aj niekoľkoročnými, ktoré mu však evidentne nezabránili v páchaní trestnej činnosti; a tomuto už aj v minulosti bolo opakovane upúšťané od ukladania súhrnného trestu. V neposlednom rade nemožno prehliadnuť ešte aj to, že z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol tento obžalovaný prepustený ešte len dňa 13. 06. 2023 a v podstate krátko na to sa mal dopustiť skutku 1/, ako aj skutku 3/ tohto rozsudku.

V prospech tohto obžalovaného by súd pritom mohol do istej miery vyhodnotiť len jeho osobné pomery. O maloleté deti tohto obžalovaného; ktorý by mal byť podľa vlastných slov nepretržite vo výkone trestu odňatia slobody; by malo byť postarané, a to ich zverením do náhradnej osobnej starostlivosti jeho švagrovi O. K. a jeho manželke G. K.; avšak tento obžalovaný ešte pri svojej výpovedi k ďalšiemu trvaniu väzby poukazoval na nevyhnutnosť opatery svojej zdravotnými obtiažami trpiacej matke. Súd je však toho názoru; že ako v prípade nemožnosti poskytnutia potrebnej starostlivosti a výchovy maloletým deťom ich rodičmi; tak aj u osôb vyššieho veku, čiže aj u príbuzných obžalovaných, v prípade

nevyhnutnosti zabezpečenia potrebnej opatery týmto jednotlivcom a nemožnosti jej poskytovania nejakým príbuzným týchto osôb vyššieho veku; túto môžu poskytovať na to príslušné štátne orgány. Teda len táto skutočnosť nemohla nijakým zásadným spôsobom ovplyvniť rozhodovanie súdu o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody, keďže iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody ani neprichádzal do úvahy.

Z tohto dôvodu sa preto súd domnieva; zohľadniac aj zásadu primeranosti a proporcionality k trestom ukladaným v prejednávanej veci aj ostatným obžalovaným; že tomuto obžalovanému sa musí uložiť trest odňatia slobody nad dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Súd teda tomuto obžalovanému uložil trest odňatia slobody, v podstate len mierne prevyšujúci upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby, a to v trvaní troch rokov, a to ako trest úhrnný. Takto uložený trest tomuto obžalovanému súd považoval za zodpovedajúci hľadiskám ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie; a to aj pri zohľadnení výmery tohto druhu trestu, uloženého iným obžalovaným v prejednávanej trestnej veci; a to predovšetkým v porovnaní s obžalovaným A. E., ktorý bol predsa len výrazne menej krát súdne trestaný ako obžalovaný F. B..

Keďže tento obžalovaný; ako už bolo aj vyššie konštatované; bol v období posledných desiatich rokov pred spáchaním stíhaných skutkov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin; súd tohto obžalovaného; vychádzajúc z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona; zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia .

Obžalovaný G. E. je v podstate ako jediný z týchto obžalovaných hodnotený miestom svojho trvalého bydliska všeobecne, teda nie výslovne nepriaznivo.

Tento obžalovaný bol pritom už sedemkrát priestupkovo postihnutý a to za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný G. E. bol v minulosti už päťkrát súdne trestaný. Odhladnuc od prvých jeho dvoch odsúdení, ktoré sú už zahladené, tak v poradí tretím odsúdením tohto obžalovaného bolo jeho súdne potrestanie Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 2T/5/2022-72, zo dňa 25. 02. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 03. 2022. Týmto rozhodnutím bol tento obžalovaný odsúdený za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tridsiatich šiestich mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Nielen z odpisu registra trestov, ale aj z tohto pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T5/2022, jednoznačne vyplýva, že obžalovanému plynula skúšobná doba tohto podmiennečného odsúdenia od dňa 24. 03. 2022 do dňa 24. 03. 2025, čiže prejednávaneho skutku v bode 3/ tohto rozsudku sa tento obžalovaný mal dopustiť počas plynutia tejto skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Ďalším rozhodnutím Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/38/2023, zo dňa 17. 08. 2023 bol obžalovaný G. E. odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za ktorý čin mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Z tohto pripojeného spisu rozhodujúci súd okrem iného zistil, že tento trest povinnej práce; výkon ktorého bol postúpený ako príslušnému súdu tunajšiemu súdu; do času rozhodnutia vo veci samej súdom v predmetnej trestnej veci; nebol obžalovaným G. E. ešte vykonaný. Vzápätí na to bol tento obžalovaný odsúdený posledným Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 12T/35/2023-247, zo dňa 22. 03. 2024, ktorý bol tomuto obžalovanému doručený dňa 04. 04. 2024 a ktorý nadobudol právoplatnosť u tohto obžalovaného dňa 13. 04. 2024. Týmto rozhodnutím bol tomuto obžalovanému za prečin krádeže podľa ustanovenia § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedenej genézy trestnej činnosti tohto obžalovaného teda jednoznačne vyplýva, že skutok pod bodom 3/ rozsudku v prejednávanej trestnej veci, ktorý mal spáchať dňa 05. 07. 2023, spáchal skôr, ako boli vyhlásené predchádzajúce odsudzujúce právoplatné rozhodnutia; a to jednak rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 2T/38/2023-1454, zo dňa 17. 08. 2023, pričom týmto rozhodnutím uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín tento obžalovaný ešte nevykonával, čiže uvedené odsúdenie nie je ešte zahladené; ako aj najnovšie súdne rozhodnutie tunajšieho súdu č. k. 12T/35/2023-247, zo dňa 22. 03. 2024, doručené tomuto obžalovanému dňa 04. 04. 2024. Z uvedeného dôvodu bolo preto nevyhnutné

ukladať tomuto obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Tomuto obžalovanému pritom poľahčovalo, že sa k trestnému činu uvedenému v skutku 3/ rozsudku priznal a jeho spáchanie oľutoval, v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Trestného zákona. Tento obžalovaný síce neurobil vo vzťahu k tomuto skutku rozsudku žiadne vyhlásenie; ale pri svojej súvislej výpovedi, ako aj v rámci práva posledného slova; priznal spáchanie tohto skutku a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval. Obdobne, ako u obžalovaného F. B., súd usúdil, že neprisúdenie tejto poľahčujúcej okolnosti tomuto obžalovanému by nebolo správne, a to len z toho dôvodu, že tento obžalovaný výslovne neurobil vyhlásenie o vine k tomuto skutku rozsudku. Inú poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 Trestného zákona súd nezistil. Tomuto obžalovanému zas priťažovalo, že spáchal viac trestných činov podľa ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona a zároveň aj to, že tento obžalovaný bol takisto v minulosti už súdne trestaný, a to vzhľadom na jeho súdne potrestanie rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 2T/5/2022 zo dňa 25. 02. 2022, na ktoré je potrebné ešte naďalej prihliadať.

Z uvedeného dôvodu u obžalovaného nastala prevaha priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Za najprísnejšie trestaný trestný čin bolo potrebné u tohto obžalovaného považovať prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý čin možno jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody do dvoch rokov. Po úprave tejto trestnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, tak bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od ôsmich mesiacov do dvoch rokov.

Pri úvahách súdu o konkrétnom druhu a výmere trestu, ktorý by mal byť uložený tomuto obžalovanému, bolo potrebné v prvom rade zohľadniť predovšetkým ten fakt, že obžalovaný sa tohto jedného stíhaného skutku dňa 05. 07. 2023 dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia trestu odňatia slobody, plynúcej mu v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2T/5/2022. Z tohto dôvodu súd dospel k názoru; keďže na tohto obžalovaného bolo už aj pred týmto odsúdením dvakrát pôsobené iným trestom ako nepodmienečným; a to tak, že mu buď vôbec ani žiaden trest nebol uložený, čiže mu bolo upustené od potrestania, alebo na neho pôsobila hrozba premeny podmieneného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody; že tomuto obžalovanému nie je možné uložiť namiesto nevyhnutného nepodmienečného trestu odňatia slobody nejaký druh alternatívneho trestu. Zároveň súd zohľadnil, že tomuto obžalovanému je týmto rozhodnutím potrebné ukladať trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť až v troch prejednávaných trestných veciach. Tento obžalovaný je síce takisto otcom maloletého dieťaťa v útlom veku jedného roka; o ktoré by sa však mala starať matka tohto maloletého dieťaťa, prípadne aj rodičia tohto obžalovaného; a teda ani výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody týmto obžalovaným by nemala byť zásadným spôsobom ovplyvnená opatera o toto maloleté dieťa. Zohľadniac všetky tieto okolnosti je tak súd toho názoru, že iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody nie je možné tomuto obžalovanému ani uložiť, pričom za primeranú a adekvátnu výmeru tohto druhu trestu; odhliadnuc od toho, že tento súhrnný trest musí byť prísnejší ako trest uložený predchádzajúcimi rozhodnutiami; súd považoval trest odňatia slobody v podstate v prvej tretine upravenej trestnej sadzby, a to konkrétne v trvaní jedného roka. Súd prihliadol aj na ten faktor, že vzhľadom na spáchanie stíhaného skutku v bode 3/ tohto rozsudku počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/5/2022, mu môže byť tento podmienne odložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov v tejto trestnej veci aj premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Tento obžalovaný je síce Obcou Sačurov hodnotený všeobecne, avšak aj tento sa dopustil v minulosti nielen trestnej činnosti, ale aj priestupkových konaní, a teda súd nedospel k názoru, že by súd u neho mohol pristúpiť k nejakým úľavám pri ukladaní trestu.

Keďže, ako už bolo vyššie konštatované, tento trest bol súhrnným trestom, súd zároveň podľa ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch; ako v Rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 2T/38/2023-1454, zo dňa 17. 08. 2023, tak aj v Trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 12T/35/2023-247, zo dňa 22. 03. 2024.

Keďže tento obžalovaný pred spáchaním tohto skutku ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody, tohto v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodená v prípade skutku 1/ rozsudku J. I. si svoj nárok na náhradu škody, pozostávajúci z poškodenia dreveného oplotenia, ako aj poškodenia kľučky v súhrnnej sume 70,00 eur riadne a včas uplatnila v prípravnom konaní s tým, že tento jej nárok bol v súdnom konaní aj riadne oboznámený. Aj keď hodnota tejto škody, vzniknutej poškodením, nebola osobitne vyčíslená odborným vyjadrením, je nespochybniteľné, že išlo o škodu v sume 70,00 eur. Nemožno takisto opomenúť, že v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku, ak je výška škody súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, tak súd vždy uloží obžalovanému povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť. Z uvedeného dôvodu teda súd tejto poškodenej priznal nárok na náhradu škody v nej uplatnenej sume, na náhradu ktorej súd zaviazal obžalovaných ml. A. B., A. E. a F. B. spoločne a nerozdielne.

V prípade skutku 3/ tohto rozsudku, si poškodený B. I.; ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom; jednoznačne uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty poškodenia motorového vozidla zn. N. M. v sume 3.000,00 eur. Keďže, ako už bolo aj vyššie konštatované, v súdnom konaní zabezpečenom odbornom vyjadrení znalca R. I.; bola ako všeobecná hodnota tohto vozidla, tak aj výška spôsobenej škody na ňom, týmto znalcom ustálená na sumu 858,00 eur; pričom súd takto ustálenú hodnotu tohto vozidla premietol aj do skutkovej vety tohto výroku rozsudku; súd tomuto poškodenému priznal len sumu 858,00 eur, na náhradu ktorej zaviazal obžalovaných G. E. a F. B. spoločne a nerozdielne. Vychádzajúc z ustanovenia § 288 ods. 2 Trestného poriadku, tak súd tohto poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Keďže poškodený A. M.; pokiaľ išlo o skutok 2/ tohto rozsudku; si nárok na náhradu škody ani neuplatnil, pretože odcudzená motorová píla mu bola vrátená; súd o tomto nároku tohto poškodeného ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.